

การเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

สารนิพนธ์
ของ
ไพบุลย์ สวชนไพบุลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
สิงหาคม 2551

การเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

สารนิพนธ์
ของ
ไพบุลย์ สวชนไพบุลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
สิงหาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

บทคัดย่อ
ของ
ไพบุลย์ สวธนไพบุลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
สิงหาคม 2551

ไพบูลย์ สวธนไพบูลย์. (2551). การเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ รป.ม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร. วรพิตย์ มีมาก.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ใช้บริการและประเภทกิจการ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบาย โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 จำนวน 228 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง

ผลการวิจัย พบว่า

1. แนวโน้มของผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี
2. การเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ พบว่า ผู้ประกอบการที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นแนวคิด พบว่า ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมและผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนแตกต่างกัน
3. การเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นแนวคิด พบว่า ผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดทุนนิยมและแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่แตกต่างกัน

A COMPARATIVE OF ASSET CAPITALIZATION POLICY OUT COME OF
SMALL AND MEDIUM ENTREPRENEURS: A CASE STUDY OF SMALL
AND MEDIUM ENTERPRISE DEVELOPMENT BANK OF THAILAND

AN ABSTRACT
BY
PAIBOON SAWATANAPAIBOON

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Public Administration Degree in Public Policy
at Srinakharinwirot University
August 2008

Paiboon Sawatanapaiboon. (2008). *A Comparative of Asset Capitalization Policy Outcome of Small and Medium Entrepreneurs: A Case Study of Small and Medium Enterprise Development Bank of Thailand*. Master's Project, M.P.A. (Public Policy). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Worapit Meemak.

The research was aimed to compare social and economic outcomes of small and medium entrepreneurs classified by types of loans asset capitalization policy and types of businesses. The samples, 228 entrepreneurs obtaining SME BANK loan policy in the year 2007, were selected through proportional stratified random sampling method. Data, collected by reliability – tested questionnaires, were analyzed by two way analysis of variance.

The concluded results were as follows:

1. Totally, trend of social and economic outcomes of the small and medium entrepreneurs, was rather good.
2. By comparison of social and economic outcomes of the small and medium entrepreneurs classified by types of loans asset capitalization policy, it showed no difference among them. As regards concept, there had difference both economic outcome and social outcome based on capitalism and asset capitalization, respectively.
3. By comparison of social and economic outcomes of the small and medium entrepreneurs classified by types of businesses, it showed no difference among them. As regards concept, there had no difference both economic outcome and social outcome based on capitalism and asset capitalization, respectively.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ของ ไพบุลย์ สวธนไพบุลย์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบาย
สาธารณะ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ชีวินทร์ ฉายาขวลิต)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ จักรกิตติย์ ธนาคม)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ จากการได้รับความกรุณาช่วยเหลือและเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ชีวินทร์ ฉายาขวลิต และอาจารย์จักรกิตติ์ ธนาคม กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา และข้อแนะนำอันมีคุณค่า รวมทั้งตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของสารนิพนธ์ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับความกรุณาจากกรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย คณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ทุกท่านของธนาคาร และขอบคุณลูกค้าทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะที่ได้อบรมสั่งสอนความรู้แก่ผู้วิจัยและขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ ๆ น้องๆ รัฐประศาสนศาสตร์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อวีระ คุณแม่รัญญา สวชนไพบุลย์ ที่ให้ความรัก ห่วงใยดูแลส่งเสริมด้านการเรียนเป็นอย่างดี และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ขอให้คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแก่พระคุณบิดา มารดา และครูบาอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนตลอดมา

ไพบุลย์ สวชนไพบุลย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
ประชากร	7
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ศึกษา	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
สมมติฐานในการวิจัย	10
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 11
แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	11
แนวคิดเกี่ยวกับการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	11
แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของประเทศไทย	17
แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีรายได้ถาวร	24
แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีวงจรเศรษฐกิจ	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
 3 วิธีดำเนินการวิจัย	 37
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	37
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สัญลักษณ์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	87
ความมุ่งหมายของการวิจัย	87
สมมติฐานในการวิจัย	87
ขอบเขตของการวิจัย	87
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	88
การเก็บรวบรวมข้อมูล	88
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
อภิปรายผล	97
ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก	110
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	123

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แผนการดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี 2547 - 2548	2
2 ผลการดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี 2547 - 2548	3
3 แสดงจำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่สนใจสอบถาม บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทางศูนย์บริการข้อมูล ข่าวสารธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย.....	5
4 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทสินเชื่อนโยบาย โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและประเภทกิจการ	38
5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ, อายุ, ระดับการ ศึกษา, รายได้, ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ, ประเภทกิจการ, ขนาดกิจการ, ประเภทสินเชื่อและระยะเวลาในการกู้	42
6 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลทางด้านเศรษฐกิจและ สังคม	45
7 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	46
8 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	47
9 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภท กิจการ	47
10 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและ ประเภทกิจการ.....	48
11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภท สินเชื่อใช้บริการ	49
12 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภท สินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	50
13 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและ ประเภทกิจการ.....	51

บัญชีตาราง

[illegible]

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
24 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการบริโภคของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	62
25 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	63
26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ	64
27 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	65
28 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	66
29 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการกู้เงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	67
30 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านมูลค่าสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	68
31 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	69
32 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านระบบการถือครองกรรมสิทธิ์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	70
33 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ	71

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
34 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความเป็นอยู่ของ ครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตาม ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ.....	72
35 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความสะดวกและ รวดเร็วของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตาม ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ.....	73
36 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านจิตใจของผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	74
37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลง สินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ.....	75
38 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	76
39 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านการศึกษาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนก ตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	77
40 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	78
41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลง สินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ	79
42 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	80
43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลง สินทรัพย์เป็นทุนด้านการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ	81

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
44	ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	82
45	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลง สินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ	83
46	ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	84
47	ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านความสะดวกและรวดเร็วของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ	85
48	ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในด้านต่างๆ ของผู้ประกอบ การวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการ แปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	97

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กราฟการแบ่งระยะวงจรเศรษฐกิจ	27
2 กราฟแสดงวงจรเศรษฐกิจ	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเป็นนโยบายที่รัฐบาลใช้ในการแก้ปัญหาสังคมและความยากจน โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์กรมหาชน) จัดตั้งขึ้นโดยมติคณะรัฐมนตรี (พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี) เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2546 และเริ่มดำเนินการอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547 เป็นต้นมา โดยมีหลักการคือ “การบริหารจัดการทรัพย์สินของรัฐและเอกชน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีเจตนารมณ์ที่จะการสร้างโอกาสแก่ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่ด้อยโอกาส เช่น เกษตรกร ผู้ยากจน และผู้ประกอบการรายย่อยหรือธุรกิจขนาดย่อมให้เข้าถึงแหล่งทุนในระบบ สามารถนำทรัพย์สินที่ยังไม่มีการออกเอกสารสิทธิ หรือยังไม่สามารถนำไปใช้เป็นหลักประกันที่ตนเองมีอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นที่ดิน ทรัพย์สินทางปัญญา สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร ที่สาธารณชนและสิทธิในการเช่า มาเป็นหลักประกันเพื่อขอกู้เงินจากธนาคารและสถาบันการเงินในระบบได้ แล้วนำเงินที่ได้ไปเป็นทุนสำหรับดำเนินการ ซึ่งหากเป็นไปได้ตามนี้ ก็จะทำให้เกิดกระบวนการสร้างงาน สร้างรายได้ และกระตุ้นให้เกิดการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ขึ้น รวมทั้งการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ มีหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานกับหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนในด้านนโยบาย การให้ความรู้ การกำกับตรวจสอบและประเมินผล การปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบสินทรัพย์แต่ละประเภท (สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน. 2546: 18) ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบสินทรัพย์ต่างๆ คือ กรมที่ดิน, สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, กรมส่งเสริมสหกรณ์, กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ, กรมธนารักษ์, การเคหะแห่งชาติ, กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช, กรุงเทพมหานคร, กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กรมทรัพย์สินทางปัญญา, กรมโรงงานอุตสาหกรรม, กรมประมงและองค์การสวนยางในการออกเอกสารสิทธิ สัญญา หนังสืออนุญาต หนังสือรับรอง โดยมีสถาบันการเงินที่ทำการให้กู้ยืม ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ, ธนาคารกรุงไทย, ธนาคารทหารไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย, ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร, ธนาคารออมสินและธนาคารอาคารสงเคราะห์

ตาราง 1 แผนการดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี 2547 – 2548

ประเภทสินทรัพย์	ออก เอกสารใหม่ (ราย)	รับรองเอกสาร (ราย)	ยื่นคำขอ (ราย)	อนุมัติสินเชื่อ (ราย)
สินทรัพย์ประเภทที่ดิน				
โฉนดที่ดิน	600,000	-	-	-
สปก.4-01	190,000	200,000	200,000	180,000
กสน.3	5,000	10,000	3,000	2,700
นค.1	2,000	18,400	15,400	13,800
กยท.1 (แปลงสวนยางเป็นทุน)	5,000	5,000	5,000	4,500
รวมสินทรัพย์ประเภทที่ดิน	802,000	233,400	223,400	201,000
สินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า				
สัญญาเช่าแฟลตการเคหะฯ	-	460	460	200
สัญญาเช่าที่ราชพัสดุ	4,000	4,200	3,000	1,000
สัญญาเช่าแผงค้า กทม.	-	240	240	240
รวมสินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า	4,000	9,042	3,700	1,440
สินทรัพย์ประเภทที่สาธารณะ				
หนังสืออนุญาตอุทยานแห่งชาติ	1,000	1,000	400	300
ใบรับรองของเทศบาล	5,000	600	600	550
หนังสืออนุญาตใบรับรองการประมง	10,000	3,000	3,000	2,000
รวมสินทรัพย์ประเภทที่สาธารณะ	16,000	4,600	4,000	2,850
สินทรัพย์ประเภททรัพย์สินทางปัญญา	30,000	-	250	150
สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร	2,168	-	1,084	1,084
รวมทั้งสิ้น	854,168	239,900	232,434	206,524

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

ที่มา: สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

จากตาราง 1 พบว่า แผนการดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านการอนุมัติสินเชื่อ สินทรัพย์ประเภทที่ดิน 201,000 ราย รองลงมา ได้แก่ สินทรัพย์ประเภทที่สาธารณะ 2,850 ราย สินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า 1,440 ราย สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร 1,084 ราย และสินทรัพย์ประเภททรัพย์สินทางปัญญา 150 ราย ตามลำดับ

ตาราง 2 ผลการดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี 2547 – 2548

ประเภทสินทรัพย์	ออก เอกสารใหม่ (ราย)	รับรอง เอกสาร (ราย)	ยื่นคำขอ (ราย)	อนุมัติสินเชื่อ (ราย)	วงเงิน (ล้านบาท)
สินทรัพย์ประเภทที่ดิน					
โฉนดที่ดิน	635,475	-	3,821	3,821	1,062.22
สปก.4-01	108,837	366,254	140,223	154,302	11,948.10
กสน.3	7,495	10,401	1,821	1,905	190.16
นค.1	9,346	7,427	4,881	1,694	152.15
กยท.1 (แปลงสวนยางเป็นทุน)	389	-	-	-	-
รวมสินทรัพย์ประเภทที่ดิน	761,542	761,542	1,523,084	3,046,168	6,092,336
สินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า					
สัญญาเช่าแฟลตการเคหะฯ	-	400	261	151	11.14
สัญญาเช่าที่ราชพัสดุ	10,051	960	1,178	789	253.00
สัญญาเช่าแผงค้า กทม.	-	309	109	131	21.58
รวมสินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า	10,051	1,669	1,548	1,071	285.72
สินทรัพย์ประเภทที่สาธารณะ					
หนังสืออนุญาตอุทยานแห่งชาติ	936	145	28	56	2.62
ใบรับรองของเทศบาล	11,286	3,269	2,330	2,860	94.08
หนังสืออนุญาตใบรับรองการประมง	132	-	5	5	0.25
รวมสินทรัพย์ประเภทที่สาธารณะ	12,354	12,354	2,363	2,921	96.95
สินทรัพย์ประเภททรัพย์สินทางปัญญา	45,314	-	220	30	38.32
สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร	1,623	-	1,651	1,651	81,474.28
รวมทั้งสิ้น	830,884	389,165	156,528	167,395	95,247.90

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

ที่มา: สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

จากตาราง 2 พบว่า ผลการดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ด้านอนุมัติสินเชื่อสินทรัพย์ประเภทที่ดิน 161,722 ราย วงเงิน 13,352.63 ล้านบาท รองลงมา ได้แก่ สินทรัพย์ประเภทที่สาธารณะ 2,921 ราย วงเงิน 96.95 ล้านบาท สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร 1,651 ราย วงเงิน 81,474.28 ล้านบาท สินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า 1,071 ราย วงเงิน 285.72 ล้านบาท และสินทรัพย์ประเภททรัพย์สินทางปัญญา 30 ราย วงเงิน 38.32 ล้านบาท ตามลำดับ

และเมื่อนำแผนการและผลการดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมาเปรียบเทียบกับพบว่า ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาใกล้เคียงและเกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนี้ สินทรัพย์ประเภทที่ดิน 161,722 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.46 รองลงมา ได้แก่ สินทรัพย์ประเภทที่สาธารณะ 2,921 ราย คิดเป็นร้อยละ 123.61สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร 1,651 ราย คิดเป็นร้อยละ 152.31 สินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า 1,071 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.38 และสินทรัพย์ประเภททรัพย์สินทางปัญญา 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในเชิงปริมาณจะพบว่าการดำเนินการที่ผ่านมาทั้งด้านออกเอกสารใหม่, รับรองเอกสาร, ยื่นคำขอ / จดจำนองและอนุมัติสินเชื่อมีผู้สนใจ

และเข้าร่วมโครงการตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนจำนวนมากและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ดี มีการแสดงความคิดเห็นไว้มากมายทั้งสนับสนุนและเสนอแนะนโยบาย ดังกล่าว พอจะสรุปได้ดังนี้ อัมมาร สยามวาลา ได้ประเมินความเสี่ยงของธุรกิจเอสเอ็มอีที่ถือกำเนิด และหล่อเลี้ยงด้วยสินเชื่อจากนโยบาย "แปลงสินทรัพย์เป็นทุน" ไว้อย่างสูง แต่ประเมินโอกาสสำเร็จของมันไว้ต่ำแค่ 20% ว่า "เอสเอ็มอี 100 รายจะประสบความสำเร็จเพียง 20 ราย และเอสเอ็มอีที่จะโตได้จะต้องมีทุนเรือนหุ้นด้วย ไม่ใช่จะพึ่งเพียงเงินกู้ยืมอย่างเดียว" (อัมมาร สยามวาลา. 2546: 2) และ กฤษฎา บุญชัย (2547: 101) กล่าวว่า การตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส) ในปี 2509 เพื่อบรรเทาปัญหาหนี้ของระบบของชาวนา แปลงหนี้ของระบบให้กลายเป็นหนี้ในระบบ แต่กลับเป็นว่า เป็นการสร้างเจ้าหนี้เพิ่มให้ชาวนามากขึ้นกว่าเดิม วงจรหนี้ทบหนี้จึงเพิ่มพูน ทั้งๆ ที่แปลงทรัพย์สินเป็นทุนให้แล้ว สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้แล้ว และหากพิจารณานโยบายนี้จริงๆ แล้ว จัดเป็นการอุดหนุนของรัฐให้กับคนจนประเภทหนึ่ง โดยที่รัฐบาลไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่เป็นการแปลงสินทรัพย์ ที่เป็น "ส่วนรวม" ให้เป็นทุน "ส่วนตัว" อย่างไรก็ตามสินทรัพย์ส่วนรวมเหล่านี้มีคุณสมบัติต่างกัน เช่น สินทรัพย์บางอย่างเราควรไว้ใช้เป็นส่วนรวม เพื่อผลด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพและความปลอดภัยของประชาชน เช่น ทางเท้า ที่สาธารณะที่เป็นทางน้ำหลาก ที่ดินที่อยู่ในเขตต้นน้ำชั้นหนึ่ง เป็นต้น สินทรัพย์ส่วนรวมดังกล่าวนี้เป็นสินทรัพย์ที่มีผลต่อสังคมและคุณภาพชีวิตของคนอื่นๆ ในสังคม ไม่เหมาะสมที่รัฐบาลจะอนุญาตให้สินทรัพย์เหล่านี้ตกอยู่ในความครอบครองของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แฉงลอยที่ขายตามทางเท้ากลายเป็นสถานที่ส่วนบุคคลและทำให้ผู้คนที่สัญจรในทางเท้าดังกล่าว ต้องลงไปเดินบนถนน ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ โดยสินทรัพย์ที่รัฐบาลจะออกเอกสารสิทธิที่ทำให้สามารถนำไปเป็นหลักประกันสินเชื่อของธนาคารได้นั้น จะต้องเป็นสินทรัพย์ที่มีราคาหรือทำให้เกิดตลาด อย่างไรก็ตาม การที่สินทรัพย์มีค่า ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการซื้อขาย ราคาจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการถ่ายโอนกรรมสิทธิ์ แต่การจะมีตลาดก็ต้องมีระบบหรือกฎหมายมารองรับกรรมสิทธิ์เสียก่อน ปัญหาสำคัญก็คือ ควรหรือไม่ที่รัฐบาลจะสร้างตลาดที่ให้ปัจเจกชนมีกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ส่วนรวมบางอย่าง เช่น พันธุกรรมพืช ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางที่จะทำให้กลุ่มบุคคลบางกลุ่มนำไปหาผลประโยชน์ส่วนตัว โดยเฉพาะบุคคลที่ไม่ได้เป็นคนในระดับรากหญ้า แต่ครอบครองสินทรัพย์เหล่านี้อยู่ เช่น คนรวยมีที่ดิน สปก. อยู่ในครอบครอง อาจฉวยโอกาสใช้สินทรัพย์เหล่านี้ในการแสวงหาเงินทุนจากธนาคารเพื่อผลประโยชน์อื่นๆ นอกเหนือจากผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เช่น ผลประโยชน์ทางการเมือง ซึ่งอาจส่งผลเสียหายต่อธนาคารหรือสถาบันการเงินที่หลงผิดทั้งโดยจงใจหรือไม่จงใจ ไปปล่อยสินเชื่อให้กับบุคคลเหล่านี้และอาจส่งผลเสียต่อระบบสถาบันการเงินโดยรวม โดยเฉพาะปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

สำหรับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME BANK) อันเป็นสถาบันการเงินของรัฐ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนสถานะของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2545 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2545 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ

สนับสนุนจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยายหรือการปรับปรุงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน ร่วมลงทุน ให้คำปรึกษาแนะนำหรือให้บริการที่จำเป็นอื่น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยได้เข้ามามีบทบาทที่ให้การสนับสนุนธุรกิจกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในประเทศ ได้รับนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมาดำเนินการ พบว่ามีผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสนใจเข้ามาติดต่อสอบถามถึงสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทางศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย หมายเลข 1357 ในปี 2550 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่สนใจสอบถามบริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทางศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย หมายเลข 1357 ปี 2550

เดือน	จำนวนผู้ประกอบการ (ราย)
มกราคม	127
กุมภาพันธ์	115
มีนาคม	95
เมษายน	92
พฤษภาคม	112
มิถุนายน	116
กรกฎาคม	104
สิงหาคม	90
กันยายน	115
ตุลาคม	104
พฤศจิกายน	117
ธันวาคม	105
รวมทั้งสิ้น	1,292

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550

ที่มา: ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

จากตาราง 3 พบว่า มีผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากสนใจติดต่อสอบถามสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตั้งแต่เดือนมกราคมถึงธันวาคม 2550 อย่างต่อเนื่อง จากการพิจารณาผลการดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบกับข้อมูลการติดต่อสอบถามทางศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารของธนาคาร พอจะสรุปได้ว่ามีประชาชนสนใจสอบถามและขอกู้เงินเป็นจำนวนมากทั้งที่ใกล้เคียงและมากเกินไปหมาย

ในด้านจำนวนคน และจากบทสัมภาษณ์ของลูกค้าธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยที่ใช้บริการสินเชื่อตามนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคาร เช่น บรรพต วงษ์เทียง (2549 : 45) กล่าวว่า “ตอนแรกที่ได้ยินมาว่า รัฐบาลมีโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยอนุญาตให้ใช้เครื่องจักรเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันได้ ผมก็ไม่ค่อยเชื่อเท่าไร เพราะที่ผ่านมาเคยนำโฉนดที่ดินไปค้ำประกันเงินกู้กับธนาคาร ปรากฏว่ากว่าจะได้เงินมาก็ยุ่งยากมีขั้นตอนมากมาย พอมีโอกาสผมจึงกู้เงินกับ SME BANK โดยใช้เครื่องคันมะพร้าวที่ตั้งอยู่ในตลาดเทศบาลเป็นหลักประกัน ได้เงินมา 60,000 บาท ก็ใช้เป็นเงินทุนในการซื้อมะพร้าวมาเก็บไว้เพิ่ม เพราะใกล้ช่วงมะพร้าวขาดตลาด ทำให้ต้นทุนสินค้าลดลง ทุกวันนี้ผมมีรายได้เฉลี่ยวันละ 1,500 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่มากพอจะอยู่ได้อย่างสบาย ผมรู้สึกว่าการนี้มีประโยชน์อย่างมาก เพราะเป็นโครงการที่เปิดกว้างสำหรับประชาชนที่ไม่มีหลักทรัพย์จริงๆ” และณัฐจา โคตรสมบัติ (2549 : 46) กล่าวว่า “เราโชคดีที่ได้รับโอกาส ทั้งจากเจ้าของร้านและโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ทำให้เรามีงาน ทั้งยังช่วยสร้างงานให้ญาติพี่น้องที่มาช่วยอีกประมาณ 10 คน แต่สำคัญที่สุด คือ เมื่อโอกาสมาถึง ให้เราตั้งใจและอดทนทำงานด้วยความรอบคอบและระวังไม่ให้เกินกำลัง ทั้งเรื่องลงทุนและการผลิต รวมทั้งต้องซื่อสัตย์ต่ออาชีพ ไม่เอาเปรียบลูกค้า ถ้าเราตั้งใจจริง มุ่งมั่น เราต้องประสบความสำเร็จ” จึงพอกกล่าวได้ว่านโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนได้ช่วยเพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุนในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่ต้องการเพิ่มโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนที่เป็นประชาชนที่ด้อยโอกาส เช่น เกษตรกร ผู้ยากจนและผู้ประกอบการค้ารายย่อยหรือธุรกิจขนาดเล็ก แต่อย่างไรก็ตามปริมาณผู้ที่สนใจหรือการปล่อยเงินกู้ที่มีเป็นจำนวนมากไม่สามารถกล่าวได้ว่านโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนั้นบรรลุเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ คือ ไม่สามารถกล่าวได้ว่าประชาชนที่กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินหรือเข้าถึงแหล่งทุนในระบบได้แล้วสามารถนำไปลงทุนเพื่อก่อให้ความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่ตนเองและสังคมอย่างแท้จริง และสิ่งสำคัญในการสร้างประสิทธิผลแก่นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนก็คือ ในการเข้าถึงแหล่งทุนในระบบของประชาชนจะเกิดผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างไร และรัฐบาลจะมีมาตรการอย่างไรในการควบคุมผลที่เกิดขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยที่เกิดขึ้นมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคาร และคาดหวังว่าการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการเสนอแนะในเชิงนโยบายต่อไปด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารธนาคารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนให้มีประสิทธิภาพ
2. สามารถเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัยต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เพื่อนำไปประกอบการพิจารณา ตัดสินใจ กำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 จำนวน 531 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีประเภทของสินเชื่อ นโยบาย “โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน” และประเภทกิจการเป็นชั้น (Strata) ได้ผู้ประกอบการทั้งสิ้นจำนวน 228 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ประเภทสินเชื่อตามนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน จำแนกได้ดังนี้

1.1.1 สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.1.2 สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ

1.1.3 สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

1.1.4 สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน

1.2 ประเภทกิจการ จำแนกได้ดังนี้

1.2.1 ภาคการบริการ

1.2.2 ภาคการพาณิชย์

1.2.3 ภาคอุตสาหกรรมการผลิต

1.2.4 ภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อตามนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน จำแนกได้ดังนี้

2.1 ผลทางด้านเศรษฐกิจ

2.2 ผลทางด้านสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน หมายถึง แนวทางการบริหารจัดการสินทรัพย์ของรัฐ และเอกชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อสร้างโอกาสแก่ประชาชนที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ โดยนำสินทรัพย์ที่ไม่สามารถนำมาเป็นหลักประกันเงินกู้จากสถาบันการเงินในระบบมา ดัดแปลงเป็นทุน ได้แก่ ที่ดินและทรัพย์สินติดกับที่ดิน สิทธิการเช่า เช่าซื้อ หนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ สาธารณะและหนังสือรับรองอื่นๆ ทรัพย์สินทางปัญญาและเครื่องจักรมาเป็นหลักประกันเพื่อยื่นขอ สินเชื่อจากสถาบันการเงินในระบบ แล้วนำเงินทุนที่ได้ไปเป็นทุนสำหรับประกอบอาชีพ เพื่อ ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการสร้างผู้ประกอบการใหม่

การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน หมายถึง การจัดระบบเอกสารแสดงสิทธิของสินทรัพย์ที่ไม่ สามารถนำมาเป็นหลักประกันเงินกู้จากสถาบันการเงินในระบบ ซึ่งมีสินทรัพย์ 5 ประเภทที่อยู่ ภายใต้แผนนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน คือ ที่ดินและทรัพย์สินติดกับที่ดิน ทรัพย์สินทาง ปัญญา เครื่องจักร หนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดินสาธารณะและสัญญาเช่า เช่าซื้อให้เป็นที่ยอมรับของ สถาบันการเงินในระบบและเป็นเอกสารสำคัญที่ใช้ประกอบการพิจารณาปล่อยเงินกู้ของสถาบัน การเงิน ซึ่งเอกสารสิทธิดังกล่าวต้องมีความชัดเจนและสามารถเปลี่ยนแปลง ผู้ครอบครองสิทธิได้ แบบมีเงื่อนไข โดยมีธนาคารของรัฐและธนาคารพาณิชย์ที่เข้าร่วมโครงการเป็นหน่วยงานในการ ปล่อยเงินกู้

สินเชื่อนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน หมายถึง โครงการสินเชื่อที่สถาบันการเงินต่างๆ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการสนับสนุนนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาลที่ต้องการสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นเจ้าของสินทรัพย์ที่ไม่สามารถนำมาเป็นหลักประกันเงินกู้จากสถาบันการเงินในระบบ ได้แก่ ที่ดินและทรัพย์สินติดกับที่ดิน สิทธิการเช่า เช่าซื้อ หนังสืออนุญาตให้ใช้ที่สาธารณะและหนังสือรับรองอื่นๆ ทรัพย์สินทางปัญญาและเครื่องจักร โดยธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย มีโครงการสินเชื่อตามนโยบายดังกล่าว ดังนี้

1. โครงการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน หมายถึง สินเชื่อหรือเงินกู้ที่สนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งที่เป็นผู้ประกอบการรายใหม่หรือผู้ประกอบการรายเดิมที่ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาประกอบธุรกิจอยู่แล้ว โดยกำหนดทรัพย์สินทางปัญญาที่ใช้เป็นหลักประกัน ได้แก่ เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์ มีระยะเวลาการกู้สูงสุดไม่เกิน 3 ปี วงเงินสินเชื่อตั้งแต่ 50,000 – 500,000 บาทต่อราย

2. โครงการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ หมายถึง สินเชื่อหรือเงินกู้ที่สนับสนุนแก่กลุ่มผู้เช่าห้องพักในอาคารแฟลตของการเคหะแห่งชาติ โดยใช้หลักประกันเป็นสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติในโครงการที่ได้รับ “หนังสือรับรองสิทธิ” และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากการเคหะแห่งชาติให้นำสิทธิการเช่าอาคารไปทำสัญญาผูกพันเงินกู้ โดยกำหนดสัดส่วนคิดเป็นมูลค่าหลักประกันสำหรับโครงการนี้ไม่เกิน 50% ของราคาประเมิน มีระยะเวลาการกู้สูงสุดไม่เกิน 3 ปี วงเงินสินเชื่อตั้งแต่ 50,000 – 200,000 บาทต่อราย

3. โครงการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ หมายถึง สินเชื่อหรือเงินกู้ที่สนับสนุนแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีสิทธิการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือสิทธิการเช่าที่ราชพัสดุของกรมธนารักษ์ โดยใช้หลักประกันเป็นสิทธิการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างหรือสิทธิการเช่าที่ราชพัสดุของกรมธนารักษ์ ตามประเภทสัญญาที่อยู่ในโครงการมี 5 ประเภท ได้แก่ สัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุเพื่อยุ่อาศัย สัญญาเช่าอาคารราชพัสดุ สัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง สัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุเพื่อประกอบการเกษตรและสัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุเพื่อประโยชน์อย่างอื่น มีระยะเวลาการกู้สูงสุดไม่เกิน 10 ปี วงเงินสินเชื่อตั้งแต่ 50,000 – 100 ล้านบาทต่อราย

4. โครงการสินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน หมายถึง สินเชื่อหรือเงินกู้ที่สนับสนุนแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นเจ้าของเครื่องจักร โดยใช้หลักประกันเป็นเครื่องจักรทุกประเภทที่สามารถจดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มีอายุการใช้งานคงเหลือไม่น้อยกว่า 3 ปี ใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ ทั้งแบบติดตั้งกับสถานประกอบการหรือเคลื่อนย้ายได้ แต่ถ้าเคลื่อนย้ายต้องสามารถใช้งานได้ และมีการทำประกันภัยเครื่องจักรที่เป็นหลักประกัน โดยยกผลประโยชน์ให้แก่ธนาคารตลอดอายุสัญญา

มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน 5 ปี ทั้งนี้ระยะเวลาที่ต้องน้อยกว่าอายุการใช้งานคงเหลือของเครื่องจักร ไม่ต่ำกว่า 2 ปี วงเงินสินเชื่อตั้งแต่ 50,000-2,000,000 บาทต่อราย

ผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ทักษะที่ผู้ประกอบการมีต่อการเปลี่ยนแปลงอันเกิดขึ้นเนื่องจากการเข้าร่วมโครงการสินเชื่อนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอาจเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ผลในวิจัยครั้งนี้มี 2 ด้าน คือ

1. ผลทางด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับบุคคลจากการเข้าร่วมโครงการนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในด้านความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ทั้งความสามารถ การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ รายจ่าย เงินทุน เงินออม การบริโภค การจ้างงาน ต้นทุนการผลิต การกู้เงิน มูลค่าสินทรัพย์ ความสามารถในการชำระหนี้ กรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์และระบบการถือครองกรรมสิทธิ์

2. ผลทางด้านสังคม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับบุคคลและชุมชนจากการเข้าร่วมโครงการนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในด้านชีวิตและครอบครัว สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิต ได้แก่ ด้านจิตใจของผู้ประกอบการ สัมพันธภาพในครอบครัว การศึกษา ความมั่นคงในการทำงาน การประกอบอาชีพ ความเป็นอยู่ของครอบครัว ความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์ ความสะดวกและรวดเร็ว

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ประกอบการที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน

2. ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
2. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีรายได้ถาวร
3. แนวคิดเกี่ยวกับวงจรเศรษฐกิจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

แนวคิดเกี่ยวกับการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

แนวคิดของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมาจากนักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงชาวเปรู เฮอร์นันโด เดอโซโต (Hernando de Soto) ในหนังสือเรื่อง “ความลับของทุน : ทำไมทุนนิยมถึงประสบความสำเร็จในโลกตะวันตกแต่ล้มเหลวที่อื่น” (The Mystery of Capital : Why Capitalism Triumphs in the West and Fails Everywhere Else) ที่กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้การนำระบบทุนนิยมมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศประสบความสำเร็จในกลุ่มประเทศตะวันตก แต่ไม่ประสบความสำเร็จในประเทศโลกที่สามและในกลุ่มประเทศดัดดิลคอมมิวนิสต์ ซึ่งคำตอบส่วนใหญ่ของนักคิดตะวันตกได้แก่ การขาดความเป็นนักประกอบการที่ดี การไม่มีระบบตลาด รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ทางสังคม เป็นต้น ซึ่ง เฮอร์นันโด เดอโซโต เห็นว่าเหตุผลดังกล่าวไม่ถูกต้องนัก ความล้มเหลวทางเศรษฐกิจของประเทศเหล่านั้นไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือประเพณีที่บกพร่อง แต่การไม่ประสบความสำเร็จจากการนำระบบทุนนิยมมาใช้ นั่นคือ การล้มเหลวของการสร้างระบบกฎหมายที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมที่จะรับผิดชอบต่อความยากจนในปัจจุบัน ในประเทศตะวันตกที่สามารถจะสร้างความมั่งคั่งนั้น มีความเกี่ยวข้องกับการสถาปนาระบบกรรมสิทธิ์ทางกฎหมายที่มีความกลมกลืนอย่างยิ่ง และนั่นเป็นสิ่งที่ไม่มีปรากฏในประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย ทำให้ไม่มีความสามารถในการสร้างทุน (Capital) ส่งผลให้ประเทศมีลักษณะ Undercapitalized เปรียบเสมือนกับบริษัทที่มีการออกตราสารทุนหรือหลักทรัพย์น้อยกว่าศักยภาพในการหารายได้ และสินทรัพย์ที่มีอยู่จริง ทำให้การระดมทุนของบริษัทเพื่อย้ายหรือพัฒนากิจการทำได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น

เฮอร์นันโด เดอโซโต (นิพนธ์ พัวพงศกร; และคนอื่นๆ. 2546: 4-5; อ้างอิงจาก

Hernando De Soto. 2001. The Mystery of Capital.) มีแนวคิดที่คนยากจนในประเทศกำลังพัฒนาที่ประกอบอาชีพในเศรษฐกิจนอกระบบ เป็นกลุ่มบุคคลที่ด้อยโอกาสไม่สามารถเข้าถึงสินเชื่อของสถาบันการเงิน ไม่มีหนทางประกอบอาชีพตามกฎหมาย ไม่มีที่อยู่อาศัย หนทางเดียวที่จะอยู่

รอด คือ การประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมาย โดยใช้วิธีการที่ไม่ถูกกฎหมาย เช่น การบุกรุกที่สาธารณะเพื่อปลูกสร้างบ้านเรือน การขายของบนทางเท้าสาธารณะ สาเหตุสำคัญที่ทำให้คนเหล่านี้ต้องประกอบอาชีพในเศรษฐกิจนอกระบบก็เพราะระบบกฎหมายที่ยุ้งยากสลับซับซ้อนก่อให้เกิดต้นทุนการประกอบการ และกีดกันคนยากจนมิให้เข้าสู่เศรษฐกิจในระบบ เช่น การจดทะเบียนขอตั้งโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าขนาดเล็กต้องใช้เวลาหลายเดือน การกู้เงินจากสถาบันการเงินต้องมีหลักทรัพย์ที่จะใช้เป็นหลักประกัน แต่ทรัพย์สินของคนยากจนขาดเอกสารสิทธิ์ตามกฎหมาย ขณะเดียวกันคนยากจนเหล่านี้ก็มีใต้งอมืองอเท้า ตรงกันข้าม คนเหล่านี้กลับมีวิญญาน “นายทุนผู้ประกอบการ” และเป็นพลังสำคัญของระบบทุนนิยมในประเทศกำลังพัฒนา คนเหล่านี้มีได้สินไร่ไม้ดอก เขาเหล่านั้นล้วนเป็นคนมีฝีมือ มีทักษะในการประกอบอาชีพที่สุจริต (แต่ต้องใช้วิธีที่ผิดกฎหมาย) มีเงินออมเพียงพอต่อการลงทุน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเศรษฐกิจนอกระบบจะเป็นแหล่งจ้างงานหลักของประเทศกำลังพัฒนา ทว่าภาคเศรษฐกิจนอกระบบกลับมีผลิตภาพ (Productivity) ต่ำมาก ตัวอย่างเช่น ร้อยละ 60 ของเวลาการทำงานของคนปรูเกิดขึ้นในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ ต้องคอยหลบหลีกการจับกุมของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ไม่มีโอกาสกู้ยืมเงินที่มีดอกเบี้ยต่ำจากสถาบันการเงิน คนเหล่านี้จึงไม่มีแรงจูงใจและเงินทุนที่จะนำมาปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในกิจการของตน ดังนั้นการแก้ปัญหาดังกล่าว คือ “ออกเอกสารสิทธิ์” ให้แก่คนเหล่านี้ ยินยอมให้คนเหล่านี้ประกอบอาชีพบนที่สาธารณะอย่างถูกกฎหมาย เมื่อคนจนได้รับโฉนดที่ดินหรือเอกสารสิทธิ์ก็สามารถนำไปใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันสินเชื่อเพื่อนำมาปรับปรุงผลิตภาพการผลิตให้สูงขึ้น จากนั้นทุกสิ่งทุกอย่างก็จะดีขึ้นโดยกลไกตลาด เพราะระบบทุนนิยมจะถูกปลดปล่อยให้สามารถทำงานได้อย่างอิสระ

ดังนั้น เฮอรัลด์ เดอโซต์ ได้เสนอว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนา คือ คนจนเหล่านี้มิได้ครอบครองสินทรัพย์และเปลี่ยนเป็นทุนได้ ซึ่งการไม่สามารถในการสร้างทุนเป็นอุปสรรคที่ชัดเจนที่ทำให้ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายไม่ได้ประโยชน์จากการมีเศรษฐกิจแบบทุนนิยม โดย เฮอรัลด์ เดอโซต์ ได้กล่าวถึงความลับ 5 ข้อ (สมบุญ ศรีประชัย, 2546: 175-178) ได้แก่

1. สินทรัพย์ของภาคคนจนที่สุดของสังคม ที่มีการสะสมนั้น ไม่มีข้อมูลอยู่เลย
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างทุน และที่เกี่ยวข้องกับเงินนั้น ยังมีความบกพร่องอยู่มาก
3. รัฐบาลต่างๆ ไม่ค่อยตระหนักถึงการออมของคนจน
4. คนส่วนมากมักจะลืมถึงความสำเร็จของประเทศตะวันตก ที่สร้างความมั่งคั่งมาได้ในอดีตว่าสร้างมาได้อย่างไร
5. ประเทศสังคมนิยมก่อนหน้านี้ได้คัดลอกกฎหมายจากตะวันตก แต่ความลับยังคงมีอยู่ว่า ทำไมกฎหมายพวกนั้นจึงไม่สามารถทำงานได้ และเราจะแก้ไขได้อย่างไร

ซึ่งแนวคิดของ เฮอรัลด์ เดอโซต์ คือ คนส่วนมากในประเทศยากจนทั้งหลายไม่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ จากตลาดที่ขยายตัว เพราะคนเหล่านั้นไม่สามารถที่จะเข้าถึงระบบกรรมสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายได้ ทำให้เขาไม่สามารถที่จะแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

เฮอรัลด์ เดอโซต์ เชื่อว่า ถ้าประเทศที่เคยเป็นสังคมนิยมมาก่อนและประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย ต้องการสร้างความร่ำรวย และได้รับประโยชน์จากทุนนิยมอย่างเต็มที่ ระบบกรรมสิทธิ์จะต้องมีการนำมาใช้และสถาปนาขึ้นให้ได้ก่อน เพื่อเป็นตัวแทนในการสร้างสรรค์สินทรัพย์สำหรับคนจน และสินทรัพย์เหล่านี้ก็สามารถจะนำมาถ่ายโอนและนำไปใช้อย่างถูกต้อง เนื่องจาก เฮอรัลด์ เดอโซต์ เชื่อว่าปัญหาของคนจน คือ การขาดโอกาสในการครอบครองทรัพย์สินและสร้างทุนขึ้นมา

ทั้งนี้ เฮอรัลด์ เดอโซต์ มีแนวคิดที่สินทรัพย์ของคนจน ยังคงเป็นทุนที่ตายแล้ว (Dead Capital) เพราะไม่มีกรรมสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายที่สามารถนำไปจำนองหรือจำนำเพื่อให้ได้เงินกู้ และเข้าถึงสถาบันการเงิน อันมาจากความยุ่งยากของระเบียบและข้อกำหนดต่างๆ ส่งผลให้การผลิตและสินทรัพย์ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิตที่ไม่เป็นทางการ และสรุปว่า ความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างประเทศตะวันตกกับประเทศที่ยากจน คือ ประเทศตะวันตกได้มีระบบกรรมสิทธิ์ที่สามารถจะใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ประเทศที่ยากจนไม่มีระบบกฎหมายดังกล่าว ดังนั้น ความล้มเหลวของระบบทุนนิยมจึงมีมูลเหตุมาจากการปฏิเสธการสร้างระบบกรรมสิทธิ์ที่ถูกกฎหมายในภาคเศรษฐกิจที่ไม่เป็นทางการของประเทศที่ยากจน (Informal Sectors)

โดยแนวคิดของ เฮอรัลด์ เดอโซต์ ในการแก้ปัญหา ก็คือการสร้างหรือพัฒนาระบบโครงสร้างของกฎหมายที่เปิดโอกาสให้เศรษฐกิจนอกระบบ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจที่เป็นทางการ เนื่องจากสาเหตุของความยากจนเกิดจากประชาชนขาดกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินอย่างเป็นทางการ (Formal Property Rights) มีแต่ทุนที่ตายแล้ว (Dead Capital) คือ เป็นเจ้าของทรัพย์สินจำนวนมาก แต่ไม่ได้มีกรรมสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทรัพย์สินเหล่านี้จึงเปรียบเสมือนเป็น “ทุนที่ตายแล้ว” เนื่องจากความยุ่งยากของระเบียบและข้อกำหนดต่างๆ ส่งผลให้การผลิตและสินทรัพย์ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิตที่ไม่เป็นทางการ ไม่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการผลิตอย่างเต็มที่ ยุทธวิธีที่สำคัญคือ การดึงทรัพย์สินที่อยู่นอกกฎหมายมาเป็นทรัพย์สินที่ถูกต้องตามกฎหมาย

ทั้งนี้ก่อนที่จะเสนอแนวคิดในการแปลงทุนที่ตายแล้วไปสู่ทุนที่มีประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เฮอรัลด์ เดอโซต์ ได้อธิบายความสำคัญของทุนต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยใช้กรอบแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก (Classical economics) ได้แก่ อัดัม สมิท (Adam Smith) และ คาร์ล มาร์กซ (Karl Marx) ซึ่งแนวคิดของ เฮอรัลด์ เดอโซต์ นั้นไม่เชื่อว่า คนจนในประเทศที่เคยเป็นสังคมนิยม และประเทศโลกที่ 3 นั้นไม่มีความสามารถในการออมและสะสมทรัพย์สินจำนวนมาก ซึ่งเกือบทั้งหมดของทรัพย์สินเหล่านั้นเป็นทุนที่ตายแล้ว โดย เฮอรัลด์ เดอโซต์ ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวในการเข้าใจว่าทุนมีการสร้างและมีความเกี่ยวพันกับเงินอย่างไร ซึ่งทุนมิได้หมายความว่าความถึงปริมาณของสินทรัพย์ แต่เป็นโอกาสที่แท้จริงที่จะนำมาใช้ในกระบวนการการผลิต หรือกล่าวได้ว่า เงินสามารถช่วยในการทำธุรกรรม แต่เงินในตัวเองไม่ใช่สิ่งที่จะทำให้การผลิตเพิ่มมากขึ้น เพื่อทำให้ทุนกลับมามีชีวิตอีกครั้งจำเป็นต้องแปลงทรัพย์สินให้อยู่ในรูปคงที่ที่สามารถจับต้องได้ เพื่อที่จะเปลี่ยนให้เป็นทุนอีกทอดหนึ่ง ตามลักษณะนี้ ระบบ

กรรมสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายจะช่วยสร้างกระบวนการ แบบแผนและกฎ กติกา ที่จะทำให้สินทรัพย์นั้นมีค่าคงที่เพื่อให้สังคมสามารถใช้สินทรัพย์นี้แปลงเป็นทุนที่มีชีวิต

แนวคิดดังกล่าวให้ความสำคัญกับกรรมสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจาก กรรมสิทธิ์ที่เป็นทางการนั้นไม่สามารถที่จะแยกเด็ดขาดจากการสะสมทุน การมีระบบกรรมสิทธิ์ที่ได้รับการออกแบบและนิยามอย่างชัดเจน จะเป็นตัวลดต้นทุนธุรกรรม เพื่อให้รู้ถึงคุณภาพของสินทรัพย์อย่างแท้จริง และให้เป็นส่วนหนึ่งในการเพิ่มความสามารถของคู่กรณีในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นเพื่อเพิ่มการผลิต และเพื่อเพิ่มความชำนาญพิเศษ ดังที่ เฮอรัลด์ เดอโซโต กล่าวไว้ว่า “มันไม่ใช่เรื่องที่ว่าเขาจะผลิตหรือรับเงินมากขึ้นหรือไม่ แต่ขึ้นอยู่กับว่าเขาสามารถเข้าใจสถาบันที่ถูกต้อง และเข้าถึงเจตจำนงทางการเมืองที่จำเป็นในการสร้างระบบกรรมสิทธิ์ขึ้นมา เพื่อที่จะให้คนจนสามารถที่จะเข้าถึงได้” (Hernando de Soto. 2001: 66)

นอกจากนี้ เฮอรัลด์ เดอโซโต ยังกล่าวว่า ผู้นำของประเทศเหล่านั้นไม่ตระหนักถึงอำนาจของประชาชน แต่ เฮอรัลด์ เดอโซโต เชื่อว่า คนจนนั้นกำลังรวมตัวกัน และกลุ่มที่อยู่เหนือกฎหมายก็สามารถที่จะรวมตัวกันเพื่อให้ได้สิทธิทางกฎหมายอย่างถูกต้องถ้าหากรัฐบาลเปิดโอกาสให้คนเหล่านั้นทำได้ ในความเป็นจริง ความไร้ระเบียบในหมู่คนจนนั้น ไม่ใช่เพราะว่าเป็นปัญหาด้านประชากร ความเติบโตของเมือง หรือเป็นเรื่องของชุมชนของคนจน แต่สาเหตุที่แท้จริงนั้นคือระบบกฎหมายกรรมสิทธิ์มีรูปแบบที่ไม่เหมาะสม ซึ่งในประเทศตะวันตก การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนใช้ระบบการถือครองกรรมสิทธิ์เป็นเครื่องมือ โดยเริ่มจากการบันทึกและจัดหมวดหมู่สินทรัพย์ ซึ่งจะแสดงประโยชน์/ลักษณะทางเศรษฐกิจและลักษณะทางสังคมต่างๆ ของสินทรัพย์นั้นๆ และมอบกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ถือครอง ทำให้สามารถทราบถึงมูลค่าของสินทรัพย์และนำไปใช้ประโยชน์ในภายหลัง ต่างจากในประเทศกำลังพัฒนาซึ่งคนยากจนไม่สามารถเข้าถึงระบบการถือครองกรรมสิทธิ์ได้โดยง่าย ทำให้ไม่สามารถนำสินทรัพย์ที่ตนมีไปค้ำประกันเงินกู้เพื่อการลงทุน หรือเป็นประโยชน์ในการผลิต

แนวคิดของเฮอรัลด์ เดอโซโต ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบทรัพย์สินอย่างเป็นทางการไว้ว่า ระบบจัดการทรัพย์สินที่เป็นทางการ (Formal Property System) นี้ทำให้ประเทศตะวันตกสามารถบริหารจัดการทุนได้เอง อิทธิพลของทรัพย์สินทั้ง 6 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้ (สมพร ปานยงค์. 2549: 2-4)

อิทธิพลของทรัพย์สิน ประการที่ 1 ทำให้ศักยภาพทางเศรษฐกิจของทรัพย์สินเข้มแข็ง (Fixing the Economic Potential of Asset)

กฎหมายด้านทรัพย์สินเปิดโอกาสให้ชาวตะวันตกใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มคุณค่ามากกว่าคุณค่าทางกายภาพของทรัพย์สินนั้น ๆ คุณค่านั้นก่อให้เกิดศักยภาพทางเศรษฐกิจและเพิ่มคุณภาพทางสังคม สิทธิครอบครองทรัพย์สินที่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นบันไดให้ทรัพย์สินทุกชนิดในโลกนี้สามารถแปลงเป็นทุนได้ แต่ทรัพย์สินนั้นต้องมีศักยภาพในตัวของมันเอง

อิทธิพลของทรัพย์สิน ประการที่ 2 การรวบรวมข้อมูลทุกอย่างให้เป็นระบบเดียว (Integrating Dispersed Information into One System)

ประชาชนส่วนใหญ่ที่อยู่ในประเทศกำลังพัฒนาและคอมมิวนิสต์ ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิการครอบครองทรัพย์สิน และเป็นเรื่องที่ยากมาก ที่จะทำให้ทรัพย์สินถูกต้องตามกฎหมายได้ เหตุผลที่ลัทธิทุนนิยมประสบความสำเร็จในตะวันตก เพราะทรัพย์สินส่วนใหญ่ในชาติตะวันตกเป็นทรัพย์สินที่มีสิทธิครอบครองถูกต้องและเป็นระบบเดียวกันทั้งหมด

อิทธิพลของทรัพย์สิน ประการที่ 3 ทำให้ทุกคนมีความรับผิดชอบ (Making People Accountable)

การรวมตัวกันของระบบทรัพย์สินอย่างเป็นทางการภายใต้ระบบกฎหมายเดียวกัน ช่วยยกระดับสิทธิความเป็นเจ้าของที่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้พ้นจากอิทธิพลในท้องถิ่น เจ้าของสิทธิสามารถนำทรัพย์สินมาเข้าสู่ระบบกฎหมายที่เป็นสากล ทำให้สะดวกและง่ายต่อการจัดการ ช่องว่างของกฎหมายเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าทำไมคนในประเทศกำลังพัฒนาและประเทศคอมมิวนิสต์ ไม่สามารถทำกำไรในทรัพย์สินได้จากคนแปลกหน้า และไม่ได้รับความเชื่อถือ การรับประกันหรือบริการด้านอื่น ๆ เพราะเขาจะทำสัญญากับเฉพาะคนรู้จัก หรือเพื่อนบ้านเท่านั้น คนที่ไม่มีทางเลือก มักถูกเอาเปรียบในโลกของนักลงทุนใหม่ ขณะที่คนในประเทศที่พัฒนาแล้วสามารถทำสัญญาในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ แต่มูลค่าเริ่มแรกที่สูง เพราะได้เพิ่มค่าหลักประกัน ค่าสิทธิการจำนอง ซึ่งเป็นรูปแบบของการป้องกันของกลุ่มคู่สัญญา

อิทธิพลของทรัพย์สิน ประการที่ 4 ทำให้ทรัพย์สินนั้นสามารถแลกเปลี่ยนได้ (Making Assets Fungible)

สิ่งที่สำคัญมากที่สุดของระบบทรัพย์สินอย่างเป็นทางการ คือ การแปลงทรัพย์สินให้มีค่ามากกว่าลักษณะทางกายภาพของทรัพย์สิน ทำให้ง่ายต่อการรวม การแบ่ง การเคลื่อนย้ายที่รวดเร็ว โดยใช้แนวคิดและตัวกระตุ้นทางธุรกิจ ซึ่งทำให้ทรัพย์สินนั้นสามารถแลกเปลี่ยนได้ สามารถเลือกช่องทางที่เหมาะสมในการแปรเปลี่ยนได้ ทรัพย์สินที่เข้าสู่ระบบของทรัพย์สินอย่างเป็นทางการ เป็นการมอบสิทธิความเป็นเจ้าของแต่ก็จะได้เงินทุนกลับมา ซึ่งสามารถนำไปทำประโยชน์ได้อีก ชาวตะวันตกสามารถนำทรัพย์สินของเขาเข้าสู่ระบบแล้วทำให้เกิดมูลค่าจากหลากหลายวิธี ขณะที่กลุ่มประเทศในโลกที่ 3 ยังไม่สามารถทำได้และตกเป็นเหยื่อของประเทศที่พัฒนาแล้ว

อิทธิพลของทรัพย์สิน ประการที่ 5 เป็นการสร้างเครือข่ายของประชาชน (Networking People)

จากการนำทรัพย์สินไปแลกเปลี่ยนเป็นทุน ทำให้เกิดการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เริ่มจากข้อมูลของเจ้าของสู่ทรัพย์สิน จากทรัพย์สินสู่ที่อยู่ และ ความเป็นเจ้าของสู่การถือครองตามกฎหมาย ระบบจะช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้ง่าย ระบบทรัพย์สินที่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากข้อมูลส่วนบุคคลสู่เครือข่าย ระบบทรัพย์สินที่ถูกต้องอย่างเป็นทางการ จะช่วยอำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ระบบของทรัพย์สิน เปรียบเสมือนระบบการเดินรถไฟ รถไฟเดินทางจากสถานีหนึ่งไปอีกสถานีหนึ่งโดยไม่สามารถออกนอกเส้นทางได้ เหมือนกับทรัพย์สินที่เปลี่ยนมือจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งภายใต้ระบบ ซึ่งมีความปลอดภัยเช่นกัน

อิทธิพลของทรัพย์สิน ประการที่ 6 เป็นการป้องกันการติดต่อทางธุรกิจ (Protecting Transaction)

ทำไมระบบทรัพย์สินที่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นเปรียบเหมือนเครือข่าย คำตอบคือ ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินได้ถูกบันทึกไว้อย่างต่อเนื่องเช่น ชื่อทรัพย์สิน โฉนด สัญญา ได้ถูกพรรณารายละเอียดทั้งหมดที่เป็นลักษณะเฉพาะของทรัพย์สิน ชาติตะวันตกจะมุ่งเน้นที่ระบบรักษาความปลอดภัยของการติดต่อทางธุรกิจ โดยอนุญาตให้ประชาชนที่จะเคลื่อนย้ายทรัพย์สินจำนวนมาก ๆ สามารถทำการติดต่อทางธุรกิจได้โดยไม่ต้องเห็นทรัพย์สินจริง เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดถูกเก็บอย่างเป็นระบบ แตกต่างจากกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์ เช่นพม่าให้นำหมูไปซื้อขายในตลาด แต่กลุ่มประเทศตะวันตกทำกันซื้อขายสิทธิในตัวของหมูผ่านตัวแทนในตลาด เขาสามารถทำการติดต่อค้าขายในปริมาณมาก ๆ โดยไม่ต้องกังวลกับระบบรักษาความปลอดภัยของธุรกิจ

และ เฮอรัลด์ เดอโซต์ ได้วิเคราะห์สาเหตุ 2 ประการ ที่ประเทศกำลังพัฒนาไม่ได้ตระหนักถึงการสร้างระบบถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดี (ธนาศัล วิถีเจริญ. 2546: 3-4) ประกอบด้วย

1. การขยายตัวของการผลิตที่ไม่เป็นทางการ (Informal Sector) ในช่วงสี่สิบปีที่ผ่านมาก่อให้เกิดผู้ประกอบการใหม่กลุ่มใหม่ที่มีกลไกและระเบียบปฏิบัติในการทำธุรกิจเป็นแบบเฉพาะภายในกลุ่ม ซึ่งรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ ไม่มีสถิติหรือเครื่องชี้วัดการดำเนินการทางเศรษฐกิจของกลุ่ม informal sector หรือจำนวนสินทรัพย์ที่ถือครองโดยคนจน ดังนั้นเมื่อรัฐบาลได้ตระหนักว่าในปัจจุบันกลุ่มคนจนเป็นกลุ่มคนที่ถือครองทรัพย์สินจำนวนมากของประเทศ รวมทั้งเป็นหน่วยการผลิตที่สำคัญ รัฐบาลจะพบว่าปัญหาสำคัญเกี่ยวกับความยากจนที่เผชิญอยู่ เกิดจากการออกกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินการทางเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศ
2. ปัญหาความยากจนที่ประสบไม่ใช่ปัญหาใหม่ แต่เป็นปัญหาที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่ประเทศตะวันตกได้ประสบมาในอดีต ซึ่งในอดีตประเทศเหล่านั้นก็ใช้มาตรการในการแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างไม่บูรณาการ และมีได้ตระหนักถึงการสร้างระบบถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดี อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐบาลได้แก้ไขกฎหมายและระบบถือครองกรรมสิทธิ์เพื่อส่งเสริมการแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) ประชาชนในประเทศเหล่านั้นจึงสามารถแบ่งงานกันทำในตลาดที่ใหญ่ขึ้น และเพิ่มการสะสมทุน

จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่า เฮอรัลด์ เดอโซต์ ได้เสนอแนวคิดใหม่ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และให้ความสำคัญของการพัฒนาโดยใช้สินทรัพย์ของคนจนเป็นฐานในการพัฒนา ซึ่งจะต้องเริ่มจากการแก้ไขกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้เอื้อประโยชน์กับคนจนในการใช้สินทรัพย์ที่ถือครองอยู่เป็นเครื่องมือในค้าประกันเงินกู้หรือการทำธุรกรรมต่างๆ รวมทั้งการเข้ามาในภาคการผลิตที่เป็นทางการ (Formal Sector) เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิต ซึ่งในปัจจุบันมีความเข้าใจผิดๆ ว่าการดำเนินธุรกิจในภาคการผลิตที่ไม่เป็นทางการ (Informal sector) มีต้นทุนที่ถูกกว่า แต่ในความเป็นจริงการผลิตในภาคการผลิตที่ไม่เป็นทางการนั้นอาจมีต้นทุนที่สูงกว่ามาก เช่น เงินกู้นอกระบบ การจ่ายค่าคุ้มครองให้ผู้มีอิทธิพล เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของประเทศไทย

นิพนธ์ พัวพงศกร และคนอื่นๆ (2546: 123-125) ได้กล่าวว่า นโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนได้รับอิทธิพลโดยตรงจากผลงานสองเรื่องของนายเฮอร์นันโด เดอโซโต (Hernando De Soto) คือ *The Other Path* (1987) และ *The Mystery of Capital* (2001) ในทัศนะของนายเดอโซโต กิจกรรมของคนยากจนในเศรษฐกิจนอกระบบเป็นหลักฐานยืนยันว่าระบบตลาดตามแนวคิดทุนนิยมตะวันออกเป็นระบบที่ใช้การได้ในลาตินอเมริกา คนจนในลาตินมีความรู้ความสามารถในการประกอบการ (หรือเป็นนายทุนย่อย) มีเงินออมของตน แต่ไม่สามารถเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้ ไม่สามารถประกอบธุรกิจที่ถูกกฎหมายในที่สาธารณะ ไม่อาจให้บริการขนส่งได้ตามกฎหมาย ไม่มีที่ดินที่จะใช้อยู่อาศัยได้ตามกฎหมาย คนจนเหล่านี้จึงต้องทำประกอบอาชีพที่สุจริตโดยวิธีการที่ผิดกฎหมายเพียงเพื่อให้ตนมีชีวิตรอดได้ คนจนจึงต้องบุกรุกยึดครองที่สาธารณะเป็นที่อยู่อาศัย ต้องค้าขายบนทางเท้าหรือตามสี่แยกไฟแดง ต้องให้บริการขนส่งต่างๆ ที่ไม่มีใบอนุญาตไม่มีสัมปทานเส้นทางการเดินรถ แต่ถึงแม้กิจกรรมนอกระบบเศรษฐกิจของคนจนเหล่านี้จะเป็นแหล่งจ้างงานสำคัญสำหรับแรงงานของเปรู (ร้อยละ 60 ของชั่วโมงทำงาน) แต่ผลผลิตของกิจกรรมเหล่านี้ก่อนหักค่า เศรษฐกิจนอกระบบสามารถสร้างรายได้เพียงร้อยละ 38 ของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ

นายเดอโซโต ให้บทวิเคราะห์ว่าสาเหตุสำคัญที่เศรษฐกิจนอกระบบมีผลผลิตต่ำเกิดจากการที่รัฐมีกฎหมายที่ไร้ประสิทธิภาพขึ้นตอนสลับซับซ้อน ทำให้คนจนประสบปัญหาในการขออนุญาตทำธุรกิจอย่างถูกกฎหมาย ต้นทุนการทำธุรกิจจึงสูงกว่าในประเทศพัฒนาแล้ว ความสำเร็จประโยชน์สิทธิของกฎหมายจึงเป็นอุปสรรคต่อการเข้าสู่ระบบตลาดของคนยากจน คนยากจนในเปรูไม่มีโอกาสหางานอ่านทำในชนบท ไม่มีเงินพอซื้อที่ดินสร้างบ้าน ไม่มีทุนพอต่อการขออนุญาตประกอบธุรกิจ ดังนั้นคนจนจึงต้องประกอบธุรกิจ (ที่สุจริต) นอกระบบเศรษฐกิจ ต้องยอมทำผิดกฎหมายเพื่อให้ชีวิตรอด เช่น การบุกรุกที่สาธารณะเพื่อสร้างบ้าน การค้าขายบนที่สาธารณะ เป็นต้น

นายเดอโซโตเสนอว่าวิธีการแก้ไขที่สำคัญ คือ การให้สิทธิในทรัพย์สินแก่คนจนโดยการออกโฉนดในพื้นที่ที่จนจนปลูกบ้านอาศัยอยู่ (ส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนที่เรียกว่า Young towns) หากคนจนได้สิทธิในทรัพย์สินอย่างถูกกฎหมาย คนจนเหล่านี้จะสามารถพัฒนากิจกรรมการผลิต และเพิ่มรายได้ของตนได้อย่างรวดเร็ว เพราะคนเหล่านี้มีทั้งความสามารถในการประกอบการ และมีเงินออมพร้อมที่จะนำมาลงทุนเพิ่มเติมอยู่แล้ว ข้อเสนอแนะของเดอโซโต ทำให้รัฐบาลเปรูออกโฉนดที่ดินให้แก่คนจน 5 แสนแปลงในช่วงปี 2539-2542 ส่วนในชิลีก็มีการออกโฉนดโดยรัฐบาลทหารและรัฐบาลประชาธิปไตย ถึง 650,000 แปลง ในช่วงปี 2532-2541 การที่รัฐบาลหลายประเทศในลาตินอเมริกาดำเนินนโยบายออกโฉนดจำนวนมากแก่คนจน นักวิชาการให้เหตุผลว่า เป็นเพราะการออกโฉนดมีต้นทุนค่อนข้างต่ำ แต่เป็นนโยบายประชานิยมที่ให้ผลทางการเมืองสูงมาก

หลังจากที่รัฐบาลหลายประเทศในลาตินอเมริกาได้ดำเนินนโยบายตามแนวคิดของนาย

เดอโซโต ก็มีนักวิชาการให้ความสนใจ และได้วิจัยประเมินผลของการดำเนินการนโยบายอย่างกว้างขวาง (Gilbert. 2001; Bromley. 1990; Rogg. 2000) ดูเหมือนว่าข้อสรุปจากผลการวิจัยเหล่านั้น คือ นโยบายดังกล่าวไม่สามารถก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจนอก ระบบ และต่อฐานะของคนยากจนตามความเชื่อของนายเดอโซโต สาเหตุสำคัญ ก็คือ ลำพังนโยบายการออกแต่เพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาความยากจน รัฐบาลต้องมีนโยบายอื่นๆ เพิ่มเติม

ดังนั้นเมื่อรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรนำนโยบายของเดอโซโตมาใช้ในประเทศไทย จึงต้องมีการดัดแปลงนโยบายดังกล่าวอย่างน้อย 2 ประการ นโยบายแรก คือ รัฐบาลมีนโยบายให้เพิ่มประเภทของสินทรัพย์ที่จะออกเอกสารสิทธิ หรือนำมาแปลงเป็นทุนเพื่อนำไปเป็นหลักประกันกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ได้แก่ การพยายามให้มีการจดทะเบียนเครื่องจักรขนาดเล็ก การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กจดทะเบียนลิขสิทธิ์ เพื่อจะได้นำมาใช้กู้ยืมเงิน มาตรการออกเอกสารสิทธิในที่ดินสาธารณะ เป็นต้น นโยบายที่สอง คือ การให้สถาบันการเงินโดยเฉพาะสถาบันการเงินของรัฐเข้าร่วมโครงการ โดยการให้ความร่วมมือ ปลดปล่อยสินเชื่อแก่ผู้ที่นำสินทรัพย์ต่างๆ ที่รัฐออกเอกสารสิทธิมาเป็นหลักประกัน นโยบายหลังนี้ น่าจะเกิดจากความเชื่อของรัฐบาลที่ว่าคนจนเข้าไม่ถึงแหล่งสินเชื่อของสถาบันการเงินในระบบ

ธนากร วิถีเจริญ (2546: 1-5) ได้สรุปหนังสือ The Mystery of Capital ของ เฮอร์นันโด เดอโซโต (Hernando de Soto) ซึ่งเดอโซโต เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นประธานสถาบัน The Institute of Liberty and Democracy ในประเทศเปรู ในปี ค.ศ.1990 อัลเบอर्ट ฟุจิโมรี ชนะการเลือกตั้ง ได้เป็นประธานาธิบดีเปรูและแต่งตั้งให้เดอโซโต เป็นหัวหน้าคณะที่ปรึกษาทำให้เขามีโอกาสทำโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยได้ดำเนินงานเพื่อพัฒนาแนวคิดและกลยุทธ์ในการสร้างระบบตลาดที่มีกฎหมายในการเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสของคนยากจนเพื่อให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ประเด็นสำคัญของหนังสือ The Mystery of Capital กล่าวถึงสาเหตุที่ ทำไม่การนำระบบทุนนิยมมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศในกลุ่มประเทศตะวันตกประสบความสำเร็จ แต่ในประเทศโลกที่สามและในกลุ่มประเทศด้อยพัฒนาถึงล้มเหลว นักคิดตะวันตกส่วนใหญ่มองว่าเป็นเพราะการขาดความเป็นนักประกอบการ (Entrepreneurship) ที่ดี การไม่มีระบบตลาดรวมทั้งปัจจัยต่างๆทางสังคม ในขณะที่เดอโซโต มองว่าทุนนิยมคือทุน ถ้าไม่มีทุนจะบริหารทุนนิยมไม่ได้ ประเทศกำลังพัฒนาไม่มีทุนเพียงพอเป็นของตนเอง ไม่มีความสามารถในการเข้าหาแหล่งเงินทุน หรือคนจนมีสินทรัพย์ แต่ไม่สามารถเข้าหาแหล่งเงินทุนได้ ดังนั้นจึงเกิดแนวความคิดในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในประเทศตะวันตก ใช้ระบบถือกรรมสิทธิ์เป็นเครื่องมือ โดยเริ่มจากการบันทึก และจัดหมวดหมู่ทรัพย์สินซึ่งจะแสดงประโยชน์/ลักษณะทางเศรษฐกิจ และลักษณะทางสังคมต่างๆ ของสินทรัพย์นั้น ๆ และมอบกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ถือครองทำให้สามารถทราบถึงมูลค่าของสินทรัพย์และนำไปถือกรรมสิทธิ์ได้โดยง่าย ทำให้ไม่สามารถนำสินทรัพย์ที่ตนไปค้ำประกันเงินกู้เพื่อการลงทุน หรือเป็นประโยชน์ในการผลิต

1. ระบบการถือกรรมสิทธิ์ในประเทศตะวันตก จะส่งเสริมการลงทุน 6 ประการ

1.1 เป็นการแสดงศักยภาพทางเศรษฐกิจของสินทรัพย์ ระบบการถือครองกรรมสิทธิ์เป็นเครื่องมือในการคุ้มครองผลประโยชน์ของคู่สัญญา หรือผู้ที่ทำธุรกรรมด้วยกัน และเป็นการสร้าง Accountability โดยการแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น กรรมสิทธิ์ที่ดินสามารถนำไปค้ำประกันหรือหุ้นของบริษัทสามารถนำไปใช้ในการลงทุนในบริษัทอื่น

1.2 เป็นการรวบรวมข้อมูลต่างๆเข้าสู่ระบบเดียว

1.3 ทำให้เกิดความรับผิดชอบ Accountable ลดการฉ้อโกงจากการทำธุรกรรมเนื่องจากสินทรัพย์และธุรกิจได้ถูกจดทะเบียนสามารถระบุได้ว่าอยู่ที่ใด

1.4 สามารถแสดงสินทรัพย์ในรูปแบบต่างๆส่งผลให้ทำธุรกรรมได้ง่ายขึ้น

1.5 ทำให้เกิดเครือข่ายทางธุรกิจ เนื่องจากระบบถือครองกรรมสิทธิ์ทำให้ผู้ถือครองสินทรัพย์อยู่ในเครือข่ายของหน่วยธุรกิจที่สามารถระบุได้ละมีความรับผิดชอบ

1.6 คุ้มครองการทำธุรกรรม เนื่องจากเอกสารแสดงสิทธิ์ต่าง อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาล

สาเหตุที่ประเทศกำลังพัฒนาไม่ประสบความสำเร็จในการนำระบบทุนนิยมมาเป็นเครื่องมือเพราะไม่ได้ตระหนักถึงการสร้างระบบถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดี โดยเฉพาะการขยายตัวของ Informal Sector ก่อให้เกิดผู้ประกอบการกลุ่มใหม่ ที่มีกลไกและระเบียบปฏิบัติในการทำธุรกิจเป็นแบบเฉพาะภายในกลุ่ม ซึ่งรัฐบาลไม่มีสถิติหรือเครื่องชี้วัดการดำเนินการของกลุ่ม Informal Sector หรือจำนวนสินทรัพย์ที่ถือครองโดยคนจน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ถือครองทรัพย์สินจำนวนมากของประเทศ ปัญหาสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้ปัญหาความยากจนที่เกิดขึ้นมานาน ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างบูรณาการ

ความสำคัญของการพัฒนาโดยใช้ทรัพย์สินของคนจนเป็นฐานในการพัฒนา ซึ่งจะต้องเริ่มจากการแก้ไขระเบียบต่างๆ ได้เอื้อประโยชน์กับคนจนในการใช้สินทรัพย์ที่ถือครองเป็นเครื่องมือในการค้ำประกันเงินกู้ หรือการทำธุรกรรมต่างๆรวมทั้งการเข้ามาในภาค Formal Sector เพื่อเป็นการลดต้นทุนที่ถูกกว่า โดยในความเป็นจริงการผลิตในภาค Informal Sector อาจมีต้นทุนสูงกว่า เช่น การกู้เงินนอกระบบ การจ่ายค่าคุ้มครองให้ผู้มีอิทธิพล เป็นต้น

รังสรรค์ ธนพรพันธุ์ (2547: 7) ได้กล่าวสรุปวิจารณ์หนังสือ The Mystery of Capital ว่า สาเหตุที่ทุนนิยมประสบความสำเร็จในโลกตะวันตก แต่ล้มเหลวในที่อื่นไม่ได้เกิดจากวัฒนธรรมทางการเมืองที่ต่างกันหรือสภาพภูมิประเทศ แต่เป็นเพราะประเทศที่พัฒนาแล้วในโลกตะวันตกมีระบบที่กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของประชาชนและเปิดโอกาสให้ประชาชนจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ของตนได้โดยง่าย ตรงข้ามกับประเทศกำลังพัฒนา ที่การรับรองสิทธิ์ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินของประชาชนมีขีดจำกัดมาก ทำให้ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินที่ตายแล้ว คือ ไม่สามารถใช้เป็นทุน เพื่อสร้างความมั่นคงได้ ถ้ามีกฎหมายที่เอื้ออำนวยสามารถนำที่ดิน บ้านเช่า แผงลอยที่ตนครอบครองไปจดทะเบียนแสดงกรรมสิทธิ์ไปขอกู้จากธนาคารในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกกว่านายทุนเงินกู้ในตลาดหรือเอาสิทธิในการเช่าแผงลอยไปแปลงให้เป็นหุ้น ขายให้กับคนที่อยากมาร่วมลงทุนเพื่อนำไปหมุนเวียนในธุรกิจเพื่อให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

“ทุน” ในความหมายของ เดอโซโต ไม่ได้หมายถึงแรงงานหรือเงิน แต่เป็นศักยภาพในการสร้างมูลค่าส่วนเกิน หรือเป็นใบรับรองสิทธิในทรัพย์สินของคนยากจน ที่จะเป็นสิ่งดึงดูดภาคเศรษฐกิจนอกระบบเข้ามาอยู่ในเศรษฐกิจในระบบและข้อเท็จจริงที่พบ คือ ประชาชนที่ยากจนมิได้ขาดพลังในการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและมิได้ขาดแคลนสินทรัพย์ แต่เป็นการขาดกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินอย่างเป็นทางการ (Formal Property Rights) เป็นต้นตอของปัญหาความยากจน

การขาดเอกสารสิทธิ์ ทำให้ขาดหลักทรัพย์สำหรับค้ำประกันเงินกู้ซึ่งจำกัดทางด้านการเงินเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการผลิต

เดอโซโต เสนอแนวความคิดว่าต้นทุนที่ตายแล้ว (Dead Capital) ด้วยเหตุที่ประชาชนที่ยากจนเป็นเจ้าของทรัพย์สิน แต่มิได้มีกรรมสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทรัพย์สินเหล่านี้จึงเป็นทุนที่ตายแล้ว เพราะไม่สามารถใช้ในการต่อผลในกระบวนการผลิตอย่างเต็มที่ได้ หัวใจของการแก้ปัญหาความยากจนจึงอยู่ที่การฟื้นคืน “ทุนที่ตายแล้ว” ให้มีชีวิต ซึ่งวิธีดำเนินการ คือ ดึงทรัพย์สินนอกกฎหมาย Extralegal Property เข้าสู่ระบบกฎหมาย เดอโซโต จึงได้นำแนวความคิดนี้มาใช้เป็นนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

แนวความคิดว่าด้วยการแก้ไขปัญหาค่าความยากจนของเดอ โซโต ถือเป็นหลักการที่ดีในอีกด้านหนึ่ง ผู้นำชาติต่างๆ ต้องการได้ เดอโซโตเป็นที่ปรึกษา เพราะหากสามารถแก้ปัญหาความยากจนได้สำเร็จจะทำให้ต่อชีวิตการเมืองไปอีก เช่น ประธานาธิบดี วิเซนเต ฟอกซ์ แห่งเม็กซิโก โจเซฟ เอสตราดาและกลอเรีย อาร์โรโย แห่งฟิลิปปินส์ วลาดิเมียร์ปูติน แห่งรัสเซีย และ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร แห่งประเทศไทย ดังนั้นนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาลพรรคไทยรักไทยจึงมีรากฐานทางความคิดมาจาก เฮอรัลด์ เดอโซโต

เกษียร เตชะพีระ (2546: 6) จากการประเมินความสมเหตุสมผลทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Rationality) ของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน อันเป็นแกนหลักของแนวทางพัฒนาแบบประชานิยมเพื่อทุนนิยม (Capitalist Populism) ของรัฐบาลทักษิณ คงพอเห็นได้ว่าในแง่ลู่ทางเป็นไปได้ทางการเมือง (Political Feasibility) แล้วนโยบายนี้น่าจะเป็น Win-Win Situation กล่าวคือ เกษตรกรยากจนน่าจะชอบ เพราะเปิดโอกาสให้พวกเขาครอบครองที่ดินทำกิน และเข้าถึงเงินทุนได้สถาบันการเงินภาคเอกชน โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์มีท่าทีในการยอมรับในหลักการของนโยบายเพราะมองว่าเป็นการเปิดช่องทางการปล่อยสินเชื่อหารายได้จากดอกเบี้ยเงินกู้ให้ใหม่ โดยมีหลักทรัพย์ค้ำประกันพอสมควรและอาจช่วยบรรเทาปัญหาภัยคุกคามสภาพคล่อง ที่มีเงินออมจำนวนมากแต่ไม่มีการใช้จ่ายใช้สอยหรือลงทุน สำหรับมาตรการความร่วมมือขึ้นอยู่กับการรายละเอียดรูปธรรมของนโยบายและการประเมินภาระความเสี่ยงทางการเงินที่ต้องแบกรับในการเข้าร่วมโครงการ ขณะที่นายชาติศิริ โสภณพนิช กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพ กล่าวว่าที่เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพราะเห็นเป็นโครงการที่ดี เป็นสิ่งใหม่ของประเทศไทยในการเปิดโอกาสให้นำสิทธิในทรัพย์สินต่างๆ มาเป็นหลักประกันได้ ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสำหรับภาคเอกชนโดยรวม มองว่านโยบายนี้น่าจะช่วยให้เงินหมุนสะพัดเพิ่มธุรกรรมในระบบเศรษฐกิจ แต่ปัจจัยชี้ขาดทางการเมืองน่าจะอยู่ที่ท่าทีของประชาชนผู้

ยากจน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลยที่จะต้องพิจารณาและชั่งน้ำหนักของผลประโยชน์เฉพาะหน้าระยะสั้น อันเป็นสิ่งที่พวกเขาขาดแคลนและพึงมีพึงได้ ด้วยความเสี่ยง และผลกระทบเชิงนโยบายในระยะยาว อันเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นเป็นรูปธรรมในปัจจุบัน

ธีรยุทธ บุญมี (2547: 5-9) ได้วิพากษ์รัฐบาลทักษิณในการนำนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตามแนวความคิดของเดอโซโตมาใช้กับประเทศไทยนั้น โดยเริ่มจากวิธีการนำมาปฏิบัติ เช่น การบงชี้ บอกตำแหน่ง จัดประเภททรัพย์สินที่ตายหรืออยู่นิ่ง (Dead Capital) การประเมินและมูลค่าทรัพย์สินซึ่งผิดกฎหมาย การใช้ยุทธศาสตร์ทางการเมือง ทางกฎหมาย ยุทธศาสตร์ทางพาณิชย์ เพื่อช่วยให้เกิดการเคลื่อนตัวของกลไกต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อคนจน อย่างไรก็ตามการนำเอาความคิดที่ต่างบริบทมาใช้ ต้องทำการวิเคราะห์ให้ดี เพราะบางครั้ง บางทฤษฎีไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับบริบทของประเทศไทย

เนื่องจากระบบกรรมสิทธิ์แบบก่อนทุนนิยม (Pre-Capitalism) ไม่ได้รับการพัฒนาพอเพียงที่จะรองรับการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงทำให้เกิดการขยายตัวเศรษฐกิจ สังคม วิถีชีวิต ทรัพย์สินที่ผิดหรือนอกกฎหมายขึ้นอย่างมากมายโดยเฉพาะประเทศด้อยพัฒนา การทำให้ทรัพย์สิน เศรษฐกิจผิดกฎหมายบางอย่างให้ถูกกฎหมายโดยการสร้างระบบกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน น่าจะเป็นประโยชน์กับประชาชนคนจนบางส่วน รวมทั้งการทำให้ทรัพย์สินที่ไม่ถูกกฎหมายหรืออยู่นอกกฎหมาย มีลักษณะเป็นสถาบันที่ชัดเจน เชื่อถือและตรวจสอบได้ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจทุนนิยม

โดยมองว่าแนวคิดของเดอโซโต มีมุมมองที่น่าสนใจ แต่อาจไม่สอดคล้องกับประเทศไทย ดังนี้

1. ในสังคมประเทศด้อยพัฒนา การก่อตัวของเศรษฐกิจ สังคมนอกกฎหมายเป็นผลจากการรวมศูนย์อำนาจและการพัฒนาแบบไร้ประสิทธิภาพมาสู่ศูนย์กลาง ทำให้เกิดช่องว่างในการเข้าแย่งชิงทรัพยากร ที่ดิน และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยภาครัฐ เกิดการก่อตัวของกลุ่มอิทธิพลในและนอกระบบ รวมทั้งกึ่งในระบบอย่างกว้างขวาง ปัญหาจึงไม่ได้อยู่ที่ระบบกรรมสิทธิ์ แต่เป็นที่ระบบอำนาจมากกว่า

2. บริบทของการเติบโตเศรษฐกิจเกษตรกรรมหรือการพัฒนาระบบกรรมสิทธิ์ของสหรัฐที่เดอโซโต กล่าวนั้นเกิดขึ้นพร้อมๆ กับการขยายตัวของประชากรอพยพ การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน จึงทำให้มีตลาดมาก ในขณะที่ประเทศไทย การแก้ปัญหากรรมสิทธิ์เพื่อมาใช้เป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต้องเผชิญกับความผันผวนของราคาผลผลิตมาตลอด และเกิดลัทธิบริโภคนิยม ซึ่งทำให้เกิดความคล่องตัวในการจับจ่ายใช้สอยแก่คนจน ระยะยาวอาจเป็นผลเสียถึงขั้นสูญเสียกรรมสิทธิ์ไปเลย

3. ชาวบ้านไทยอยู่กับระบบอำนาจที่ซับซ้อนมาก ขาดโอกาสในการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลในไร่นาของตนเอง ดังนั้นวงจรทรัพย์สิน (รัฐและชาวบ้าน) ทุนบริโภค นิยมหนี้สิน แรงงานรับจ้าง จะเป็นแนวโน้มที่มีโอกาสเกิดขึ้นสูง

ดวงพร บุญครบ (2547: 1, 15-17) ได้กล่าวว่า การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน คือ การบริหารจัดการทรัพย์สินของรัฐและเอกชน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เป็นการสร้างโอกาสแก่ประชาชนให้เข้าถึงแหล่งทุนในระบบ สามารถนำทรัพย์สินดังกล่าวมาดัดแปลงให้เป็นทุน เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการสร้างงานสร้างรายได้ รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการสร้างผู้ประกอบการใหม่ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยข้อดี - ข้อเสีย ของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนั้น เนื่องจากการดำเนินนโยบายนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้มีการนำเอาสินทรัพย์ที่ยังไม่มีการออกเอกสารสิทธิ หรือยังไม่สามารถนำไปใช้เป็นหลักประกัน ในการขอสินเชื่อจากธนาคารและสถาบันการเงิน ให้สามารถนำไปใช้เป็น หลักประกันในการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินได้ ข้อดีของการดำเนินมาตรการนี้ต่อเศรษฐกิจไทย ก็คือ

1. ช่วยกระตุ้นการลงทุนของเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อย ช่วยให้ผู้ที่ถือครองสินทรัพย์ 5 ประเภท ดังกล่าวแต่ขาดแคลนเงินทุน หรือไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนในระบบ สามารถนำสินทรัพย์ที่ตนเองครอบครองอยู่ มาใช้เป็นหลักประกันเพื่อขอกู้เงินจากสถาบันการเงินในระบบ ซึ่งจะเป็นการช่วยระบายสภาพคล่องบางส่วนออกจากระบบธนาคารพาณิชย์ ไปสู่ธุรกิจในระดับรากหญ้า ผู้ประกอบการรายย่อย และเกษตรกร เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องจากมาตรการกองทุนหมู่บ้าน เพียงแต่เปลี่ยนจากการกระตุ้นการบริโภคมาเป็นการกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชน

2. ช่วยเพิ่มมูลค่าให้แก่สินทรัพย์ส่วนบุคคลและชุมชน เนื่องจากการออกเอกสารสิทธิ และการออกกฎระเบียบในเรื่องการเปลี่ยนผู้ถือครองได้ ทำให้สินทรัพย์เหล่านี้สามารถเพิ่มมูลค่าขึ้นได้จากการเปลี่ยนมือผู้ถือครอง ถึงแม้จะยังมีเงื่อนไขของการเปลี่ยนมืออยู่ก็ตาม

3. เป็นการจัดระเบียบสินทรัพย์ภายในประเทศให้เป็นระบบและมีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้รัฐบาลสามารถเข้ามาดูแลการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านี้ได้ และมีโอกาสที่รัฐบาลจะหารายได้จากภาษีสินทรัพย์ดังกล่าวในอนาคต เป็นช่องทางหารายได้ของรัฐอีกทางหนึ่ง

4. เป็นการเปลี่ยนจากธุรกิจที่ยังไม่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ เช่น ธุรกิจที่ยังไม่ได้จดทะเบียน ให้มาอยู่ภายใต้กฎระเบียบของทางการ โดยผ่านการจดทะเบียนหรือได้รับเอกสารสิทธิในสินทรัพย์ซึ่งทะเบียนเหล่านี้สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงสำหรับการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้

5. ช่วยระบายสภาพคล่องส่วนเกินในระบบธนาคารพาณิชย์ ปัจจุบันธนาคารพาณิชย์มีสภาพคล่องส่วนเกินอยู่จำนวนมาก การทำให้เอกสารสิทธิในทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันในการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ได้ เป็นการช่วยเพิ่มอุปสงค์ในสินเชื่อ ได้จำนวนหนึ่ง ซึ่งจะทำให้สภาพคล่องส่วนเกินในระบบธนาคารพาณิชย์ระบายไปสู่ภาคเศรษฐกิจระดับย่อยของประเทศได้

สำหรับข้อเสียของนโยบายนี้ มีดังนี้

1. อาจเป็นการส่งเสริมให้คนไทยในระดับล่าง ที่รัฐบาลเรียกว่า รากหญ้า ก่อหนี้สินล้นพ้นตัว กล่าวคือ หลังจากที่ดินนโยบายกองทุนหมู่บ้านก็เป็นไปในทำนองเดียวกันมาแล้ว แต่ครั้งนี้หาก

วิธีการดำเนินงานไม่รัดกุมพอ จะส่งผลให้คนจนที่ยังพอมีทรัพย์สินอยู่บ้างกลายเป็นหนี้ และจะต้องสูญเสียสิทธิ์ในการครอบครองสินทรัพย์ไปด้วย แทนที่จะเป็นวิธีการลดความยากจน อาจกลับกลายเป็นกระบวนการเปลี่ยนมือสินทรัพย์จากคนจนไปสู่คนรวย ซึ่งจะทำให้ในระยะยาว การกระจายรายได้ของประเทศจะมีความไม่เป็นธรรมยิ่งขึ้น สวนทางกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการขจัดความร่ำรวยให้หมดไปจากประเทศไทย

2. หากพิจารณานโยบายนี้จริงๆ แล้ว จัดเป็นการอุดหนุนของรัฐให้กับคนจนประเภทหนึ่ง โดยที่รัฐบาลไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่เป็นการแปลงสินทรัพย์ ที่เป็น “ส่วนรวม” ให้เป็นทุน “ส่วนตัว” อย่างไรก็ตามสินทรัพย์ส่วนรวมเหล่านี้มีคุณสมบัติต่างกัน เช่น สินทรัพย์บางอย่างเราสามารถใช้เป็นส่วนรวม เพื่อผลด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัยของประชาชน เช่น ทางเท้า ที่สาธารณะที่เป็นทางน้ำหลาก ที่ดินที่อยู่ในเขตต้นน้ำชั้นหนึ่ง เป็นต้น สินทรัพย์ส่วนรวมดังกล่าวนี้เป็นสินทรัพย์ที่มีผลกระทบทางสังคมและคุณภาพชีวิตของคนอื่นๆ ในสังคม ไม่เหมาะสมที่รัฐบาลจะอนุญาตให้สินทรัพย์เหล่านี้ตกอยู่ในความครอบครองของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แผลงลอยที่ขายตามทางเท้ากลายเป็นสถานที่ส่วนบุคคลและทำให้ผู้คนที่สัญจรในทางเท้าดังกล่าว ต้องลงไปเดินบนถนน ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายได้

3. สินทรัพย์ที่รัฐบาลจะออกเอกสารสิทธิที่ทำให้สามารถนำไปเป็นหลักประกันสินเชื่อของธนาคารได้นั้น จะต้องเป็นสินทรัพย์ที่มีราคา หรือทำให้เกิดตลาด อย่างไรก็ตาม การที่สินค้านี้มีค่า ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการซื้อขาย ราคาจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการถ่ายโอนกรรมสิทธิ์ แต่การจะมีตลาดก็ต้องมีระบบหรือกฎหมายมารองรับกรรมสิทธิ์เสียก่อน ปัญหาสำคัญก็คือ ควรหรือไม่ที่รัฐบาลจะสร้างตลาดที่ให้ปัจเจกชนมีกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ส่วนรวมบางอย่าง เช่น พันธุกรรมพืช ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

4. อาจเป็นช่องทางที่จะทำให้กลุ่มบุคคลบางกลุ่มนำไปหาผลประโยชน์ส่วนตัว โดยเฉพาะบุคคลที่ไม่ได้เป็นคนในระดับรากหญ้า แต่ครอบครองสินทรัพย์เหล่านี้อยู่ เช่น คนรวยมีที่ดิน สปก. อยู่ในครอบครอง อาจฉวยโอกาสใช้สินทรัพย์เหล่านี้ในการแสวงหาเงินทุนจากธนาคารเพื่อผลประโยชน์อื่นๆ นอกเหนือจากผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เช่น ผลประโยชน์ทางการเมือง ซึ่งอาจส่งผลเสียหาย ต่อธนาคารหรือสถาบันการเงินที่หลงผิด ทั้งโดยจงใจหรือไม่จงใจ ไปปล่อยสินเชื่อให้กับบุคคลเหล่านี้ และอาจส่งผลเสียต่อระบบสถาบันการเงินโดยรวม โดยเฉพาะปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

จึงอาจกล่าวได้ว่านโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ถือเป็นการริเริ่มที่ดีของรัฐบาล ใน การที่จะทำให้คนในระดับรากหญ้าที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ จะได้รับโอกาสที่ดีขึ้นในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับใช้เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับภาคเศรษฐกิจในระดับล่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากกฎเกณฑ์ที่รัฐบาลกำหนดขึ้น มีความรัดกุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ในการที่จะช่วยเหลือคนจนอย่างแท้จริง ก็จะเป็นการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมได้

2. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีรายได้ถาวร (The permanent income hypothesis)

หลักรายได้ถาวรพัฒนาโดย มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) เสนอแนวคิดที่ว่า การบริโภคในปัจจุบัน ไม่ได้ขึ้นกับรายได้ในปัจจุบันเพียงเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับรายได้ในอนาคตที่ผู้บริโภคคาดว่าจะได้รับอีกด้วย ที่ผู้บริโภคคาดว่าจะได้รับอีกด้วย

ฟรีดแมนได้แบ่งรายได้ออกเป็นสามประเภท (สมชาย ฤชุพันธุ์. 2523: 72-73) คือ

1. รายได้ที่วัดได้ (Measured income) หมายถึงรายได้ที่เราสังเกตและเก็บตัวเลขมาได้ ที่จริงแล้วรายได้ที่วัดได้ของฟรีดแมน ก็คือ รายได้ปัจจุบัน (Current income) ตามที่ใช้ในทฤษฎีรายได้สมบูรณ์และรายได้สัมพันธ์

2. รายได้ถาวร (Permanent income) หมายถึงค่าเฉลี่ยของรายได้ที่ผู้บริโภคคาดว่าจะได้รับเป็นการถาวร ซึ่งทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับขอบความคิด (Horizon) และความยาวไกลแห่งการมองการณ์ล่วงหน้า (Farsightedness) ของผู้บริโภคหรือหน่วยบริโภคแต่ละราย

3. รายได้ชั่วคราว (Transitory income) หมายถึง รายได้ที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราวมิได้มีเป็นประจำ

ฟรีดแมน กล่าวว่ารายได้ที่วัดได้นั้นแบ่งเป็นรายได้ถาวรและรายได้ชั่วคราว โดยได้อธิบายถึงฟังก์ชันการบริโภคโดยการแบ่งเทอมของรายได้และการบริโภคออกเป็น 2 ส่วนประกอบ ด้านถาวรและด้านชั่วคราว ดังนี้ (ชลัษณ์พร อมรวัฒนา. 2538: 41-43)

$$Y = Y_p + Y_{tr}$$

$$C = C_p + C_{tr}$$

ซึ่ง Y คือ รายได้ทั้งหมดประกอบด้วย

Y_p คือ รายได้ถาวร

Y_{tr} คือ รายได้ชั่วคราว

C คือ การบริโภคทั้งหมด ประกอบด้วย

C_p คือ การบริโภคถาวร

C_{tr} คือ การบริโภคชั่วคราว

ฟรีดแมน ได้ให้คำจำกัดความของรายได้ถาวร ว่าเป็น รายได้ที่ผู้บริโภคได้รับจากค่าตอบแทนแรงงานและทรัพย์สิน ตลอดระยะเวลาชั่วชีวิต ส่วนรายได้ชั่วคราวนั้นหมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นบางโอกาส อาจเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือเกิดขึ้นตามความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจ เช่น มรดก รายได้จากทรัพย์สินที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งรายได้ชั่วคราวนี้อาจเป็นบวกหรือลบก็ได้ สำหรับการบริโภคถาวร ได้แก่ มูลค่าของบริโภคซึ่งได้ถูกวางแผนไว้แล้วว่าจะใช้จ่ายในระยะเวลา

นั้นๆ และการบริโภคชั่วคราวหมายถึงมูลค่าของการบริโภคที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว กรณีรายได้ถาวรนั้น ฟริตแมนเสนอให้อยู่ในรูป

$$Y_p = r(PV)$$

โดยกำหนดให้

PV = มูลค่าคิดลดปัจจุบัน (Present value)

$$PV = \frac{\sum Y_t}{(1+r)^t}$$

Y_t = กระแสรายได้ที่คาดว่าจะได้รับในระยะเวลา t

t = 0, 1, ..., n

r = อัตราดอกเบี้ย

จากแนวคิดของฟริตแมนที่สร้างขึ้นเป็นทฤษฎีรายได้ถาวรนั้นได้กำหนดเป็นสมการ ดังนี้

$$C_p = k(r, u, w)Y_p$$

โดยกำหนดให้ r = อัตราดอกเบี้ย

u = ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรสนิยมและนิสัยของผู้บริโภค เช่น ความไม่แน่นอนของรายได้ ระดับการศึกษา ขนบธรรมเนียม ศาสนา เป็นต้น

w = อัตราส่วนของสินทรัพย์ต่อรายได้

k = ค่าคงที่

โดย $k(r, u, w)$ มีสัดส่วนคงที่ในระยะยาว

ในการอธิบายถึงความสัมพันธ์ของการบริโภคและรายได้ ฟริตแมนได้ใช้สมมติฐาน 3 ประการ คือ

1. รายได้ถาวรและรายได้ชั่วคราวเป็นอิสระต่อกัน
2. การบริโภคถาวรและการบริโภคชั่วคราวเป็นอิสระต่อกัน
3. การบริโภคชั่วคราวและรายได้ชั่วคราวเป็นอิสระต่อกัน

โดยสมมติฐานทั้งสามนี้ เป็นพื้นฐานการวางแผนการบริโภคของผู้บริโภค ซึ่งแปรผันไปตามรายได้ถาวร การบริโภคถาวรเป็นสัดส่วนกับรายได้ถาวร คือ สมมติฐานรายได้ถาวรกำหนดให้

ความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างการบริโภคและรายได้เป็นฟังก์ชันการบริโภคในระยะสั้นเป็น
ความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างรายได้ชั่วคราวและการบริโภคชั่วคราว

ในการประมาณค่าของรายได้ถาวรเพื่อนำมาใช้ในการทดสอบฟังก์ชัน ฟรีดแมนเสนอว่า
ให้หาได้โดยใช้ผลรวมเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของรายได้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน คือ

$$Y_p = \lambda \{Y_t + (1-\lambda)Y_{t-1} + (1-\lambda)^2 Y_{t-2} + \dots + (1-\lambda)^n Y_{t-n} + \dots\}$$

โดยให้ $0 < \lambda < 1$ ดังนั้นเมื่อแทน Y_p ในฟังก์ชันการบริโภคแล้วจะได้

$$C_t = k \{ \lambda Y_t + \lambda(1-\lambda)Y_{t-1} + \lambda(1-\lambda)^2 Y_{t-2} + \dots \}$$

กำหนดให้สมการนี้ล่าช้าไปหนึ่งระยะเวลา คือให้เป็น C_{t-1} แล้วคูณด้วย $(1-\lambda)$ จะได้

$$(1-\lambda)C_{t-1} = k \{ \lambda(1-\lambda)Y_{t-1} + \lambda(1-\lambda)^2 Y_{t-2} + \dots \}$$

แล้วนำไปหักออกจากสมการเดิม (C_t) จะได้ผลลัพธ์ ดังนี้

$$C_t - (1-\lambda)C_{t-1} = \lambda k Y_t$$

หรือ
$$C_t = \lambda k Y_t + (1-\lambda)C_{t-1}$$

จากผลลัพธ์ข้างต้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การบริโภคในปัจจุบันเป็นฟังก์ชันของรายได้ใน
ปัจจุบัน และการบริโภคในระยะเวลาที่ผ่านมา สมการนี้มักจะถูกใช้เป็นรูปแบบทั่วไปในการ
ประมาณค่าฟังก์ชันการบริโภคตามทฤษฎีของฟรีดแมน

3. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีวงจรเศรษฐกิจ

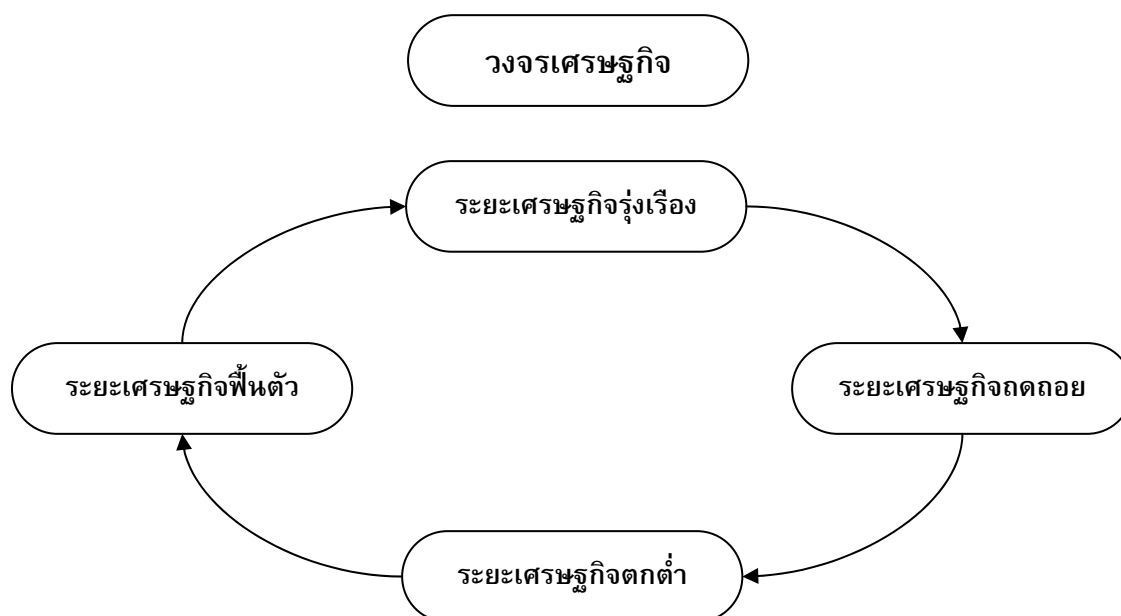
จากการศึกษาและการสังเกตการณ์เคลื่อนไหวของรายได้ประชาชาติในระยะยาว ทำให้
นักเศรษฐศาสตร์ พบว่า การหมุนเวียนของภาวะเศรษฐกิจในระยะต่างๆ นั้น จะมีการเคลื่อนไหวขึ้น
ลงสลับไปสลับมาเหมือนลูกเคลื่อน (Phases) จากระยะที่เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตจนถึงจุดสูงสุด
แล้วจะชะลอตัวลงมาถึงจุดต่ำสุด และจะค่อยๆ ฟื้นตัวขึ้นไปใหม่ หมุนเวียนเป็นวงจรทาง
เศรษฐกิจอย่างนี้เรื่อยไป นักเศรษฐศาสตร์จึงเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า วงจรเศรษฐกิจ (Economic
cycles)

ชินสัคค สุวรรณัจฉริย (2546: 295) กล่าวว่า ทฤษฎีวงจรเศรษฐกิจได้วิจยสาเหตุที่เรียกร้องการเปลี่ยนแปลงในกิจกรรมทางเศรษฐกิจของสังคม ทฤษฎีวงจรเศรษฐกิจได้สัมพันธ์กับทฤษฎีเศรษฐกิจอย่างพลวัตที่อธิบายการพัฒนาของเศรษฐกิจแห่งชาติ ทฤษฎีวงจรได้เรียกร้องให้อธิบายถึงผลของความผันผวนของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในช่วงเวลา (คลื่นที่มีรูปแบบที่หลากหลาย) แต่ทฤษฎีการเติบโตเคนส์ได้วิจยในปัจจัยต่างๆและเงื่อนไขของการเติบโตที่มีเสถียรภาพอย่างแนวโน้มระยะยาวในการพัฒนาเศรษฐกิจ(เส้นตรง) แนวทางและระดับการเปลี่ยนแปลงตัวชี้วัดหรือผลรวมของตัวชี้วัดได้ให้คุณลักษณะในการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติว่าภาวะการณ์ของตลาด

ดังนั้นทฤษฎีวงจรเศรษฐกิจ เรียกว่า"ทฤษฎีภาวะการณ์" ช่องว่างของเวลาระหว่างสถานะภาพของ 2 ช่วงที่เหมือนกันในสภาวะการณ์เศรษฐกิจเรียกว่า "วงจรเศรษฐกิจ" ในโครงสร้างของวงจรได้แบ่งเป็นจุดที่สูงสุด(สูงสุด)และต่ำต่อการกระทำในกิจกรรมและวางอยู่ระหว่างวงจรทั้ง 2 คือ ตกต่ำและเติบโต

การแบ่งระยะวงจรเศรษฐกิจ (ณรงค์ ธนาวิภาส. 2549: 101- 104)

การแบ่งระยะวงจรเศรษฐกิจจำแนกออกเป็น 4 ระยะ คือ

ภาพประกอบ 1 กราฟการแบ่งระยะวงจรเศรษฐกิจ

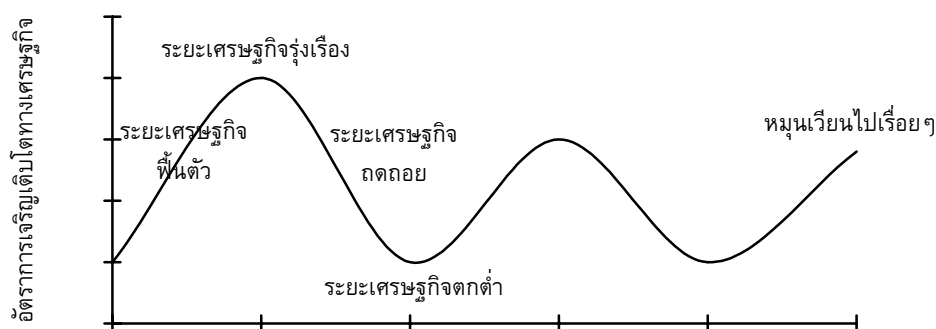
ที่มา: ณรงค์ ธนาวิภาส. (2549). *หลักเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย*. หน้า 101

1. ภาวะเศรษฐกิจฟื้นตัว (Economic recovery) เป็นภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นหลังจากเศรษฐกิจตกต่ำถึงขีดสุด ในระยะนี้เศรษฐกิจโดยทั่วไปจะเริ่มดีขึ้น สินค้าที่เหลืออกสต็อกเริ่มค่อยๆ ทอยขายออก ราคาสินค้าเริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น การคาดคะเนกำไรของผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการเป็นไปในแนวทางที่ดีขึ้น ผู้ผลิตจะหันมาลงทุนในกิจการมากขึ้น ผลผลิตผลิตเพิ่มขึ้น การจ้างงานก็จะสูงขึ้นจนกระทั่งประชาชนเริ่มมีรายได้ดีขึ้น ภาวะเศรษฐกิจจะเริ่มฟื้นตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ธนาคารรวมทั้งสถาบันการเงินอื่นๆ จะเริ่มปล่อยสินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยต่ำลงเพื่อกระตุ้นให้ผู้ผลิตและผู้ประกอบการลงทุนเพิ่มขึ้น

2. ภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรือง (Economic prosperity) เป็นระยะที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูมีบรรยากาศแห่งการลงทุนที่ดี ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการคาดคะเนกำไรไปในทางที่ดีมาก คือมีความมั่นใจในอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับ การลงทุนต่างๆ จะขยายตัวอย่างรวดเร็ว การจ้างงานจะเพิ่มมาก ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นมา และสามารถจับจ่ายใช้สอยสินค้าและบริการได้มากขึ้น เป็นระยะที่มีการซื้อขายคล่อง เศรษฐกิจจะมีการเจริญเติบโตในอัตราสูงจนอาจจะก่อให้เกิดแรงกดดันเงินเพื่อขึ้นไปได้

3. ภาวะเศรษฐกิจถดถอย (Economic recession) เป็นระยะที่ต่อเนื่องกับระยะเศรษฐกิจรุ่งเรือง เมื่อภาวะเศรษฐกิจเจริญรุ่งเรืองอย่างเต็มที่แล้ว ผลที่จะตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือแรงกดดันที่จะก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้น เนื่องจากการที่มีการผลิต การลงทุนและการบริโภครวมเกินกว่ากำลังการผลิตของประเทศ รวมทั้งการที่ต้นทุนการผลิตโดยรวมสูงขึ้นเพราะจะต้องแข่งขันกันในการแย่งทรัพยากรการผลิตมาใช้ผลิตสินค้าและบริการในกิจการของตน สภาพการแข่งขันกันผลิตทำให้ราคาและผลตอบแทนลดต่ำลง ผู้ผลิตเกิดความไม่มั่นใจในอนาคต ทำให้ลดการลงทุน ส่งผลให้การผลิตและการจ้างงานลดลง รายได้ของประชาชนน้อยลงสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปเริ่มมีแนวโน้มที่เลวลง

4. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (Economic depression) เป็นระยะที่ต่อเนื่องจากระยะเศรษฐกิจถดถอย การลงทุนรวมจะลดลงมาก ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยจะสูงขึ้น ธนาคารและสถาบันการเงินจะเร่งรัดให้ผู้ผลิตและผู้ประกอบการชำระเงินต้นและจ่ายคืนดอกเบี้ย และมีแนวโน้มที่จะปฏิเสธการขยายวงเงินสินเชื่อออกไป ผู้ผลิตและผู้ประกอบการจะไม่มีความมั่นใจในกำไรและอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับ ไม่คุ้มกับความเสี่ยงที่จะตัดสินใจลงทุน ทำให้การลงทุนชะงักงัน ในที่สุดเศรษฐกิจจะเกิดการหดตัวลงถึงจุดต่ำสุด ภาวการณ์ซื้อขายคล่องจะหายไป สินค้าเดิมที่ผลิตออกแล้วก็ขายไม่หมด มีสินค้าค้างสต็อกจำนวนมาก มีการลดการผลิต การจ้างงานเกิดภาวะการว่างงานกระจายตัวโดยทั่วไป ประชาชนไม่ค่อยมีกำลังซื้อเพราะมีรายได้ลดลงมาก

ภาพประกอบ 2 กราฟแสดงวงจรเศรษฐกิจ

ที่มา: ณรงค์ ธนาวิภาส. (2549). หลักเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย. หน้า 103

ในปัจจุบันโดยนักเศรษฐศาสตร์ได้แบ่งวงจรเศรษฐกิจเป็น 4 ขั้นตอนดังภาพประกอบ 2 ในขั้นตอนระยะเศรษฐกิจรุ่งเรือง รายได้ประชาชาติจากปีที่แล้วสูงปัจจุบันได้ลดการว่างงานและเติบโตของการลงทุนและขนาดของทุนที่เป็นจริง ขั้นตอนของการเติบโตได้สิ้นสุดจนถึงจุดสูงสุดโดยมีการจ้างงานสูงสุดและกำลังการผลิตเกินขีดจำกัดระดับราคา อัตราค่าจ้างและดอกเบี้ยสูงก่อให้เกิดวิกฤติในขั้นตอนระยะเศรษฐกิจถดถอย

เมื่อการเติบโตของการผลิตได้เปลี่ยนไปสู่การตกต่ำ ในขั้นตอนของวิกฤติได้ดำเนินไปในขั้นตอนระยะเศรษฐกิจตกต่ำ ขั้นตอนนี้รายได้ประชาชาติได้ดำเนินไปจนถึงจุดต่ำสุดก่อให้เกิดการว่างงานที่เพิ่มขึ้น ปริมาณการลงทุนเท่ากับศูนย์ หลังจากนั้นไปไม่เท่าไรเข้าสู่จุดอิมพัลส์ ในขั้นตอนระยะเศรษฐกิจฟื้นตัว การตกต่ำของการผลิตไปสู่การขยายตัวเหมือนเก่าโดยขึ้นกับการเปลี่ยนความหมายตัวแปรทางเศรษฐกิจกำหนดให้เกิดการสนับสนุนหรือต่อต้านวงจรเศรษฐกิจ

การสนับสนุนวงจรเศรษฐกิจ หมายถึง ตัวแปรที่ให้ความหมายในขั้นตอนการเติบโตที่เพิ่มขึ้นแต่ในช่วงตกต่ำได้ลดลงสอดคล้องกับการต่อต้านวงจร ตัวแปรที่เรียกว่าตัวชี้วัดให้ความหมายในเวลาที่ย่ำแย่เพิ่มขึ้นและในเวลาที่ย่ำแย่ตัวได้ลดลง การต่อต้านวงจรในตัวแปรนี้ได้ค้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับวงจรเศรษฐกิจ การสนับสนุนวงจรเศรษฐกิจสัมพันธ์กับตัวแปรอย่างผลรวมของการผลิต พลังการผลิตที่เต็มที ผลรวมของปริมาณเงิน ความเร็วของการหมุนเวียนเงิน อัตราดอกเบี้ยระยะสั้น ระดับราคาทั่วไป กำไรของบริษัท ในขอบเขตที่เลือกของตัวแปรในการสนับสนุนวงจรเกิดขึ้นจากอัตราดอกเบี้ยระยะยาว ระดับราคา และปริมาณการผลิตในอุตสาหกรรม ขุดเจาะและการเกษตรการผลิตสินค้าที่ใช้ครั้งเดียว การต่อต้านวงจรเศรษฐกิจเกิดขึ้นจากระดับการว่างงาน ตัวเลขของการล้มละลาย ขนาดของการผลิตสำรองโดยมีตัวแปรที่ชี้วัดต่อต้านอย่างปริมาณการส่งออก อัตราการแลกเปลี่ยนแปลงในความแตกต่างของตัวชี้วัดไม่สอดคล้องกันในภาวะปกติ อัตราการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรที่แตกต่างกันปกติไม่สอดคล้องกันอย่างการสนับสนุนวงจรของตัวแปรหนึ่งเติบโตอีกเมื่อนั้นตัวแปรอื่น ๆ ลดลงและสอดคล้องกับกับตัวแปรที่ต่อต้านวงจรตัวหนึ่งที่แปร

ผันโดยลดลงและอีกตัวหนึ่งได้เพิ่มขึ้น ดังนั้นในส่วนที่เปลี่ยนแปลงขั้นตอนการเติบโตและการตกต่ำเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปมากกว่าอย่างรุนแรง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิลเบิร์ต แอลสัน (Gilbert, Alan. 2001: 1-19) ได้ศึกษาเรื่อง หนังสือเรื่องความร่ำรวยของทุนและการกล่าวอ้างของนายเฮอรัลด์ เดอโซโต : กฎหมายเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทำให้มีความแตกต่างกันอย่างไร เป็นการศึกษาถึงแนวคิดของนายเดอโซโตจากหนังสือเรื่องความร่ำรวยแห่งทุนที่ว่า ทุนนิยมตะวันตกสามารถนำมาใช้ในประเทศของทวีปลาตินอเมริกาได้ ด้วยการให้สิทธิในทรัพย์สินแก่ประชาชนที่ยากจน โดยการออกโฉนดในพื้นที่ที่ประชาชนที่ยากจนปลูกบ้านพักอาศัย ซึ่งเชื่อว่าหากประชาชนที่ยากจนเหล่านั้นได้รับสิทธิในทรัพย์สินอย่างถูกต้องกฎหมายประชาชนที่ยากจนเหล่านั้นจะสามารถพัฒนากิจกรรมการผลิตและเพิ่มรายได้ของตนเองได้ โดยหลายประเทศที่กำลังพัฒนาในลาตินอเมริกาที่ดำเนินนโยบายดังกล่าว โดยการออกโฉนดที่ดินให้แก่คนจนจำนวนมาก ทั้งประเทศเปรูที่มีการออกโฉนดที่ดินให้แก่คนจน จำนวน 5 แสนแปลง ในช่วงปีพ.ศ. 2539-2542 และประเทศชิลีมีการออกโฉนดโดยรัฐบาลทหารและรัฐบาลประชาธิปไตยในช่วงปี 2535 - 2541 จำนวน 650,000 แปลง เมื่อศึกษาถึงผลประกอบการทางธุรกิจของคนจนในประเทศในทวีปลาตินอเมริกาที่นำแนวคิดของนายเดอโซโตไปปฏิบัติ พบว่า ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนในประเทศของทวีปลาตินอเมริกาได้ตามที่นายเดอโซโตกล่าวอ้าง

คริสเตียน เอส โรก (Christian S. Rogg. 2000: 1-22) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสินเชื่อตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนแก่ผู้ประกอบการขนาดย่อม กรณีศึกษา 3 ประเทศในทวีปลาตินอเมริกา โดยศึกษาผู้ประกอบการใน 3 ประเทศของทวีปลาตินอเมริกา ได้แก่ ประเทศเอกวาดอร์ ประเทศเอลซัลวาดอร์และประเทศปารากวัย ซึ่งมีการเปรียบเทียบตัวแปรในด้านต่างๆ เช่น ระดับการศึกษา อายุ ประเภทธุรกิจ และสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการรายย่อย เป็นต้น พบว่าสินเชื่อตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนั้นไม่ทำให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อผู้ประกอบการขนาดย่อมของประเทศทั้ง 3 ประเทศของทวีปลาตินอเมริกา ทั้งประเทศเอกวาดอร์ ประเทศเอลซัลวาดอร์และประเทศปารากวัย

กฤษฎา ลิปะพันธ์กุล (2549: 100-102) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของเกษตรกรในพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน จังหวัดศรีสะเกษ ทำการศึกษาเฉพาะเกษตรกรผู้ถือเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของเกษตรกรในพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจในโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ความต้องการเงินทุน ปริมาณเงินทุนที่ต้องการด้านการผลิตของครัวเรือน รายได้เงินสดสุทธิจากการเกษตรในครัวเรือน และจำนวนกิจกรรมที่เกษตรกรเข้าร่วมในชุมชน โดยปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจสมัครเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ความร่วมมือในกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชน พบว่า กิจกรรมที่ครัวเรือนให้ความร่วมมือส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมด้านการสนับสนุนเงินทุน ซึ่งคนในครัวเรือนให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมเป็นอย่างมาก ส่วนกิจกรรมด้านอื่นๆ ได้แก่ การจัดหาปัจจัยการผลิต และการขายผลผลิตการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ การลงแขกในไร่นา และการเล่นแชร์ มีความร่วมมือในชุมชนน้อยและคนในครัวเรือนก็ให้ความสนใจต่อกิจกรรมดังกล่าวในเกณฑ์ที่ต่ำ สำหรับความร่วมมือในกิจกรรมทางสังคมของชุมชนนั้น ครัวเรือนให้ความร่วมมือเป็นอย่างมากในกิจกรรมส่งเสริมสวัสดิการสังคม เช่น การส่งเสริมสวัสดิการของคนในชุมชน การส่งเสริมสวัสดิการสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ และการต้านภัยยาเสพติด ซึ่งคนในครัวเรือนก็ให้ความสนใจต่อกิจกรรมดังกล่าวมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบครัวเรือนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน พบว่า ครัวเรือนที่สมัครเข้าร่วมโครงการฯ จะให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนมากกว่าครัวเรือนที่ไม่สมัครเข้าร่วมโครงการฯ

นิพนธ์ พัวพงศกร (นิพนธ์ พัวพงศกร; และคนอื่นๆ. 2546: 123-136; อ้างอิงจาก Poapongsakorn, Nipon. 1991.) ได้ศึกษาวิจัยนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของเดอโซโต้ พบว่า นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่สามารถก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจนอกระบบ คือ นโยบายดังกล่าวไม่สามารถก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจนอกระบบ และฐานะของคนยากจนภายในประเทศ เนื่องจาก นโยบายการออกโฉนดเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาความยากจน รัฐบาลต้องมีนโยบายอื่นๆ เพิ่มเติม

กัตญญ หิรัญญสมบุรณ์ และคนอื่นๆ (2550: 136-144) ได้ศึกษาการติดตามผลและการศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน การวิจัยในครั้งนี้เลือกพื้นที่และประชากรเป้าหมายใน 4 ภูมิภาคหลักของประเทศไทย ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ รวมทั้งสิ้น 5,000 ราย โดยจำแนกเป็น 3 กลุ่มหลักตามลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ถูกติดตามผลแบบทั่วไป กลุ่มที่ 2 เป็นการติดตามผลแบบทั่วไป ความต้องการเรื่องการสร้างเครือข่ายและกลุ่มที่ 3 เจาะลึกผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่เข้าร่วมการสัมมนาการสร้างเครือข่าย พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการในภูมิภาคต่างๆ มีอัตราส่วนการลงทุนสูงกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกภูมิภาคเท่ากับ 2.80 ในด้านอัตราส่วนการชำระหนี้ของผู้เข้าร่วมโครงการ มีค่าเฉลี่ยรวมทุกภูมิภาคเท่ากับ 2.43 เท่า หมายความว่า สินทรัพย์ที่เพิ่มหลังเข้าร่วมโครงการ 1 ส่วน จะทำให้มีหนี้สินเหลืออยู่ 2.43 ส่วน ถึงแม้อัตราส่วนการชำระหนี้ดังกล่าวนี้ ในแต่ละภูมิภาคจะมีค่าสูงกว่า 1 ซึ่งหมายความว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีความเสี่ยงทางการเงินอยู่ แต่ค่าดังกล่าวก็ไม่สูงมากนัก โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 1.73 ถึง 2.75 ซึ่งเป็นเพียงการมีหนี้ปกติที่เกิดจากการหารายได้ไม่พอชำระหนี้

ผู้เข้าร่วมโครงการที่ถือสิทธิสินทรัพย์ประเภทหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่สาธารณะมีอัตราส่วนการลงทุนสูงกว่าผู้เข้าร่วมโครงการที่ถือสิทธิสินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า หรือสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรหรือทรัพย์สินทางปัญญาและที่ดินตามลำดับ โดยผู้เข้าร่วมโครงการที่ถือสิทธิสินทรัพย์

ประเภทที่ดิน มีอัตราส่วนการลงทุนต่ำที่สุด ในขณะที่อัตราส่วนการชำระหนี้ของผู้เข้าร่วมโครงการที่ถือสิทธิสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร มีอัตราส่วนนี้เท่ากับ 0.53 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 ในขณะที่ผู้เข้าร่วมโครงการที่ถือสิทธิสินทรัพย์ที่ดิน สิทธิการเช่า หนังสืออนุญาตให้ใช้ที่สาธารณะและทรัพย์สินทางปัญญา มีค่าอัตราส่วนนี้มากกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าผู้ถือสิทธิในทรัพย์สินประเภทเหล่านี้ มีความเสี่ยงในการชำระหนี้มาก

นิพนธ์ พัวพงศกร และคนอื่นๆ (2546: 123-136) ได้ศึกษาการวิเคราะห์สภาพการณ์ในตลาดสินทรัพย์: เงื่อนไขกำหนดความสำเร็จและผลกระทบของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ได้ศึกษาหลักการและมาตรการที่รัฐจะใช้ในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน 4 ประเภท ได้แก่ เครื่องจักร ทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิการเช่าและสิทธิการเช่าที่สาธารณะ วิเคราะห์เงื่อนไขความสำเร็จ ผลกระทบเชิงคุณภาพของนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน พบว่า ผลกระทบที่สำคัญที่สุดของนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน คือ การจัดสรรทรัพย์สินหรือสิทธิในทรัพย์สินของรัฐจะก่อให้เกิดการแย่งชิงสิทธิในทรัพย์สิน หากรัฐไม่มีมาตรการกีดกั้นคนที่ไม่ยากจน ทรัพย์สินของรัฐจะตกไปในมือของผู้มีฐานะซึ่งผิดเจตนารมณ์ของนโยบาย โดยหากนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนประสบความสำเร็จ จะมีผู้ที่สามารถหันมาใช้เงินกู้จากสถาบันการเงินแทนการกู้เงินจากนายทุนนอกระบบได้

สุจิตรา รอดสมบูรณ์ และคนอื่นๆ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาโครงการศึกษาผลกระทบของนโยบายการแปลงสินทรัพย์ (ที่ดิน) เป็นทุน พบว่า เอกสารสิทธิที่มีกรรมสิทธิ์ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น นโยบายของรัฐจึงควรเปลี่ยนสภาพเอกสารสิทธิที่มีความจำกัดในกรรมสิทธิ์ที่มีสภาพเกือบมีกรรมสิทธิ์ก็ควรให้ดำเนินการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขหรือระเบียบวิธีการปฏิบัติบางอย่างเพื่อให้เอกสารดังกล่าวเป็นที่ยอมรับในการนำมาใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้จากสถาบันการเงิน และควรลดระยะเวลาของการเปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดินได้น้อยกว่า 10 ปี ส่วนเอกสารสิทธิที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ก็ควรยกฐานะให้เป็นโฉนดที่ดินต่อไป อย่างไรก็ตาม เพื่อป้องกันการเปลี่ยนมือ หรือการสูญเสียที่ดิน และการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน การใช้นโยบายการแปลงสินทรัพย์ (ที่ดิน) เป็นทุนควรจะต้องมีนโยบายสนับสนุน โดยเฉพาะนโยบายระบบข้อมูลที่ดินและนโยบายการปฏิรูปการบริหารจัดการ

สมพร อิศวิลานนท์ และคนอื่นๆ (2548: 61-64) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้แปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีของครัวเรือนที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐในเขตพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน นิคมสหกรณ์และนิคมสร้างตนเองในภาคเหนือ ได้สำรวจผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐแบบมีเงื่อนไข พบว่า ส่วนใหญ่มีความเข้าใจในโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยเห็นว่าการเข้าร่วมก็เพื่อต้องการได้รับเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพ ส่วนผู้ที่ไม่เข้าร่วมนั้น มีความเห็นว่ายังไม่เข้าใจโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนดีพอและรวมถึงการไม่อยากเป็นหนี้ และจากการสำรวจได้ระบุถึงความต้องการเงินทุน โยเฉลี่ยครัวเรือนละ 131,734 บาทต่อครัวเรือน โยครัวเรือนในเขตปฏิรูปที่ดินมีขนาดของเงินทุนที่ต้องการสูงกว่าครัวเรือนในเขตพื้นที่นิคมสหกรณ์และในเขตนิคมสร้างตนเอง อย่างไรก็ตามครัวเรือน

ประมาณกึ่งหนึ่งต้องการเงินทุนในช่วงไม่เกิน 50,000 บาทต่อครัวเรือน และต้องการนำเงินทุนไปใช้จ่ายในการจัดหาปัจจัยการผลิตเป็นสำคัญ

ในประเด็นความร่วมมือของคนในชุมชนและของครัวเรือนที่ให้กับชุมชนในกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจนั้น พบว่า ในความร่วมมือของชุมชนจะมีการร่วมมือกันดีในการสนับสนุนด้านเงินทุน การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและการลงแขกในไร่นาที่มีเกินกว่าร้อยละ 50 ส่วนกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างจะอ่อนแอในความร่วมมือ ได้แก่ การจัดหาปัจจัยการผลิตและการร่วมมือเพื่อการขายผลผลิตของชุมชนในด้านความร่วมมือของครัวเรือนต่อชุมชน พบว่า จะมีการให้ความร่วมมือในสัดส่วนที่สูงในกิจกรรม ด้านการสนับสนุนเงินทุนและกิจกรรมการลงแขกเท่านั้น

ความร่วมมือของคนในชุมชนและของครัวเรือนต่อชุมชนในกิจกรรมทางสังคม พบว่า พฤติกรรมของความร่วมมือกันในชุมชนทางด้านกิจกรรมสังคมนั้นมีมากกว่าทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งการร่วมมือในกิจกรรมสังคมของชุมชนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมด้านสวัสดิการของคนในชุมชน การด้านภัยยาเสพติด การส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนกิจกรรมส่งเสริมและฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นและการฟื้นฟูและรักษาสีงแวดล้อม อย่างไรก็ตามในระดับความร่วมมือของครัวเรือนต่อชุมชนแล้วครัวเรือนได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการฟื้นฟูและรักษาสีงแวดล้อมต่ำกว่ากิจกรรมอื่นๆ

สมพร อิศวิลานนท์ และคนอื่นๆ (2548: 55-59) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้แปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีของครัวเรือนที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐในเขตพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน นิคมสหกรณ์และนิคมสร้างตนเองในภาคกลาง พบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความรู้เรื่องโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนสูงกว่าร้อยละ 80 ในทุกกลุ่ม และสนใจสมัครเข้าร่วมโครงการ ร้อยละ 52.75 โดยทุกกลุ่มมีเหตุผลหลัก ได้แก่ ความต้องการเงินทุนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75-83 และต้องการเงินทุนเฉลี่ย 116,244 บาทต่อครัวเรือน วัตถุประสงค์ของความต้องการเงินกู้เพื่อนำไปซื้อปัจจัยการผลิตสูงถึงร้อยละ 76.54 สำหรับความต้องการเงินทุนเพื่อการค้าขายการลงทุนในอุตสาหกรรมครัวเรือนมีไม่มากนักประมาณรวมกันประมาณร้อยละ 10

ข้อมูลความร่วมมือของชุมชนและของครัวเรือนต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า เป็นการร่วมมือกันในด้านกิจกรรมสนับสนุนด้านเงินทุนเป็นหลัก ส่วนความร่วมมือในกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ ของชุมชนมีปรากฏบ้างแต่ไม่เข้มแข็ง และในทุกเขตพื้นที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ส่วนความร่วมมือของชุมชนและครัวเรือนต่อกิจกรรมทางสังคม พบว่า ชุมชนให้ความร่วมมือในกิจกรรมทางสังคมสูงกว่าความร่วมมือทางเศรษฐกิจและยังพบว่ามีความเหนียวแน่นในความร่วมมือในแต่ละกิจกรรมทางสังคม ในระดับหนึ่ง

สมพร อิศวิลานนท์ และคนอื่นๆ (2548: 43-47) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้แปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีผู้ประกอบการเช่าสิทธิทำกินในพื้นที่ตลาดนัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ทำการสำรวจผู้เช่าพื้นที่ตลาดนัดกรุงเทพมหานคร 2 แห่ง ได้แก่ จตุจักรและมีนบุรี พบว่า ผู้ประกอบการมีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพียงร้อยละ 55.69 และ 50.83 ตามลำดับ และผู้ประกอบการในตลาดนัดจตุจักรร้อยละ 10.64 ที่สมัครเข้าร่วม

โครงการฯ โดยมีความต้องการเงินทุนเป็นเหตุผลหลัก ผู้ประกอบการในตลาดนัดมีนบุรีร้อยละ 4.17 ที่สมัครเข้าร่วมโครงการ โดยมีความต้องการเงินทุนและความต้องการแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ ทั้งนี้ความต้องการเงินทุนของผู้ประกอบการค้าในตลาดนัดจตุจักรมีความต้องการสินเชื่อเฉลี่ยต่อรายเป็นจำนวนที่สูงถึง 358,668 บาทต่อราย และความต้องการสินเชื่อเฉลี่ยต่อรายที่ต้องการในตลาดมีนบุรี 67,979 บาทต่อราย

ความร่วมมือระหว่างกันในกลุ่มชนตลาดนัดทั้งสองแห่งมีไม่มากนัก ทั้งในเชิงการค้าและทางสังคม ผู้ให้สัมภาษณ์มีการเข้าร่วมชุมชนในเรื่องต่างๆ ในแต่ละประเด็นไม่ถึงร้อยละ 10 ความร่วมมือกันที่มาในระดับหนึ่ง ได้แก่ การฝากดูแลทรัพย์สินระหว่างกัน ซึ่งมีอัตราส่วนร้อยละ 29.45 ในตลาดนัดจตุจักรและร้อยละ 19.16 ในตลาดนัดมีนบุรี โดยพบว่าความร่วมมือในกลุ่มชนด้านต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมมีน้อยมาก ความร่วมมือระหว่างกันจะมีเพียงการฝากดูแลทรัพย์สินระหว่างกันเท่านั้น

สมพร อิศวิลานนท์ และคนอื่นๆ (2548: 57-59) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้แปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีสิทธิการเช่าที่ราชพัสดุ พบว่า ความเข้าใจและการเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ในภาพรวมผู้เช่าที่ราชพัสดุมีความเข้าใจโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนร้อยละ 61.08 และมีผู้สมัครเข้าร่วมโครงการร้อยละ 13.76 ทั้งนี้เพราะสำนักงานบริหารแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและหน่วยงานของกรมธนารักษ์มีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความรู้และความเข้าใจโครงการ ซึ่งผู้ที่สมัครส่วนใหญ่แล้วต้องการเงินทุนหรือแหล่งสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ

และจากการศึกษา พบว่า สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เช่าที่ดินราชพัสดุเพื่อยู่ออาศัย ผู้เช่าที่ดินราชพัสดุเพื่อการเกษตรและผู้เช่าอาคารราชพัสดุมีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มของผู้เช่า ทำให้ความสนใจในกิจกรรมและการเข้าร่วมในกิจกรรมทางสังคมมีความแตกต่างกันไปด้วย

สมพร อิศวิลานนท์ และคนอื่นๆ (2548: 52-55) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้แปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีสิทธิการเช่าอาคารชุดพักอาศัยและอาคารพาณิชย์ในพื้นที่การเคหะแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจในชุมชน 4 แห่ง คือ ชุมชนการเคหะดินแดง ห้วยขวาง ป่อนไก่และคลองเตย พบว่า ผู้ประกอบการมีความเข้าใจในเรื่องการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยภาพรวมมีจำนวนเพียงร้อยละ 40 โดยผู้อาศัยในการเคหะชุมชนดินแดงมีความเข้าใจสูงสุด ร้อยละ 46.43 การเคหะชุมชนป่อนไก่อมีความเข้าใจในโครงการในอัตราที่ต่ำสุด ร้อยละ 33.03 ความสนใจเข้าร่วมโครงการมีเหตุผลมาจากความต้องการเงินทุนและต้องการแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเป็นหลัก โดยความร่วมมือในกิจกรรมทางสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม พบว่า มีวางแผนชุมชน/แผนการแก้ไขชุมชน โครงการรักษาสีสิ่งแวดล้อม/ขยะ/น้ำเสีย โครงการพัฒนาความรู้/ทักษะ/ฝีมือแรงงาน กิจกรรมการต่อรองเพื่อประโยชน์ชุมชน กิจกรรมทำนุบำรุงประเพณี/วัฒนธรรมชุมชน โครงการส่งเสริมเด็ก/เยาวชน (ศูนย์เด็กเล็กและโครงการสวัสดิการคนชรา/คนพิการ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 26.23 27.29 13.86 31.13 25.59 17.06 และ 32.62 ตามลำดับ

สุรพล จันทรน้อย และคนอื่นๆ (2548: 53-59) ศึกษาวิจัย การประเมินผลโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีศึกษา:อาคารแฟลตเคหะชุมชนคลองเตย การเคหะแห่งชาติ พบว่า มีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 93 รายจากจำนวนกลุ่มประชากรเป้าหมาย 235 ราย เหตุผลของผู้ที่ยังไม่ได้สมัครและไม่สนใจที่จะสมัครทั้งหมด 142 คน พบว่า สาเหตุส่วนใหญ่ไม่ยอมมีหนี้เพิ่ม ร้อยละ 42.44 และรองลงมา คือ ไม่ต้องการลงทุนร้อยละ 19.77

ด้านปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการดำเนินงานที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ในช่วงแรกของการเริ่มโครงการมีธนาคารที่สนใจเข้าร่วมโครงการน้อยราย เพราะไม่แน่ใจในเรื่องความเสี่ยงและกลัวยุทธศาสตร์หนี้เสีย สำหรับระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติวงเงินสินเชื่อของสถาบันการเงินในความรู้สึกของผู้เข้าร่วมโครงการที่รอคอยคำตอบคิดว่าใช้เวลาค่อนข้างนานในการพิจารณาอนุมัติ อีกทั้งยังพบปัญหาในเรื่องของเอกสารการยื่นขอู้ที่ต่องรอกข้อมูลจำนวนมาก และความไม่ชัดเจนของคำถาม นอกจากนี้ยังพบปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์ สำหรับผู้ที่ได้รับการอนุมัติเงินกู้จากโครงการ ส่วนใหญ่ได้นำเงินกู้ที่ได้ไปลงทุนตามที่แจ้งไว้ถึงร้อยละ 68.6 ในขณะที่ร้อยละ 17.1 มีการนำไปลงทุนบางส่วนและชำระหนี้บางส่วน ที่เหลือนำไปเป็นทุนการศึกษาบุตร และนำไปใช้จ่ายที่จำเป็นสำหรับครอบครัว ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อผู้เข้าร่วมโครงการและต่อเคหะชุมชนคลองเตย พบว่า ทำให้เกิดความมั่นคงในอาชีพ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนมากขึ้นและทำให้ครอบครัวมีความสุขมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ผู้เข้าร่วมโครงการเกิดความไม่แน่ใจว่าเป็นการก่อหนี้เพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไรก็ตามการก่อหนี้ทำให้เกิดเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น และนำไปสู่การสร้างรายได้ เป็นการลดรายจ่ายในส่วนของการดอกเบี้ยเดิม ที่เกิดขึ้นจากการกู้หนี้ยืมสินนอกระบบ นอกจากนี้การเข้าร่วมโครงการยังทำให้เกิดความสามัคคี และไม่เกิดความขัดแย้งใดๆ ในชุมชน

อรุณ เกษรรมณี และคนอื่นๆ (2548: 58-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีศึกษา : ที่เขาราชพฤกษ์ กรมธนารักษ์ : เขตธนบุรี พบว่า ประชาชนระดับรากหญ้ายังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ตามเจตนารมณ์ของการจัดทำนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยทางรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการนํานโยบาย “โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน” ไปปฏิบัติ ควรที่จะมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ ที่จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนและวิธีการคัดเลือกผู้เข้าร่วมทั้งความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องมีการส่งเสริมหรือฝึกอาชีพ เพื่อนำไปสร้างผลผลิตให้เกิดมูลค่าในเชิงเศรษฐกิจ อีกทั้งมีการจัดหาตลาดเพื่อรองรับผลผลิตหรือธุรกิจที่จะลงทุน เช่น การประกอบอาชีพขายอาหารก็ต้องมีแผงขายอยู่ในแหล่งชุมชน รวมถึงความพร้อมของแหล่งเงินทุนสนับสนุนควรมีแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเงินด้วยเงื่อนไขที่แตกต่างจากสินเชื่อธุรกิจทั่วไป ซึ่งอาจจำเป็นต้องมีสถาบันการเงินเฉพาะกิจมารองรับในการสนับสนุนเงินทุน นอกจากนี้ควรจะมีการปรับปรุงฐานข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับสถานะของผู้เช่าให้ทันสมัย เพื่อให้ทราบถึงสถานะของผู้เช่าว่ามีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วน เนื่องจากข้อมูลแสดงว่าผู้ที่ได้รับสิทธิส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นผู้มีรายได้

ต่ำและมีการให้เช่าช่วงสิทธิเป็นจำนวนมาก ไม่สนองตอบตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่จะเกิดการสร้างโอกาสให้แก่ประชาชนในระดับรากหญ้าตามเจตนารมณ์ได้อย่างสมบูรณ์ต่อไป

อำนวย แสงโนรี และคนอื่นๆ (2549: 128-134) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพการเข้าถึงแหล่งทุนในระบบตามแนวทางการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของประชากรกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและภาคกลางบางจังหวัด การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดประชากรเป้าหมายไว้ 8 จังหวัดในภูมิภาคภาคกลาง ซึ่งประกอบด้วยกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล ได้แก่ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานีและสมุทรปราการ และจังหวัดในภาคกลางบางจังหวัด ได้แก่ จะเข็งเทรา พระนครศรีอยุธยาและสระบุรี เป็นจำนวน 3,200 ตัวอย่าง พบว่า ประเภทสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับความต้องการเงินทุนตามแนวทางการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยผู้ที่ไม่เข้าร่วมโครงการในที่ถือสิทธิในสินทรัพย์แต่ละประเภทมีความต้องการเงินทุนตามแนวทางการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมากกว่าร้อยละ 50 ยกเว้น ผู้ถือสิทธิการเช่าและหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่สาธารณะ และความต้องการเงินทุนในการประกอบอาชีพในทุกกลุ่มสินทรัพย์เป็นความต้องการเงินทุนในปัจจุบัน ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีศักยภาพเข้าถึงแหล่งทุนสูงกว่าผู้ไม่เข้าร่วมโครงการที่อยู่ในพื้นที่ปริมณฑล และภาคกลางบางจังหวัด โดยมีค่าศักยภาพสูงในทุกด้าน (ความสามารถ ได้แก่ ระดับการศึกษา คะแนนประเมินหลักการทำงาน เงินทุน ได้แก่ ฐานะทางการเงิน จำนวนทรัพย์สินในครัวเรือน สภาวะอาชีพ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยความมั่นคงในอาชีพ) ยกเว้น ศักยภาพด้านอุปนิสัยการชำระเงิน/หนี้มีค่าต่ำสุด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ตามแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ควรมีการเปรียบเทียบระหว่างประเภทสินทรัพย์ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ผู้ประกอบการครอบครองอยู่ โดยในการศึกษาครั้งนี้เปรียบเทียบระหว่างประเภทสินเชื่อตามนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ได้แก่ สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุและสินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน ซึ่งจะทำให้ทราบถึงผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ผู้ประกอบการใช้บริการในแต่ละประเภทสินเชื่อ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ควรมีการเปรียบเทียบระหว่างประเภทกิจการของผู้ประกอบการ ได้แก่ การบริการ การพาณิชย์ อุตสาหกรรมการผลิตและอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เพื่อให้ทราบถึงประเภทกิจการหรือประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และควรศึกษาผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เพื่อให้ทราบถึงผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตามแนวคิดดังกล่าว

ด้านแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีรายได้ถาวรและแนวคิดเกี่ยวกับวงจรเศรษฐกิจ ตามแนวคิดดังกล่าวควรศึกษาผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการตามแนวคิดทุนนิยม ซึ่งจะทำให้ทราบถึงผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตามแนวคิดดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบาย "โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน" ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 531 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบาย "โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน" ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 จำนวน 228 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีประเภทของสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และประเภทกิจการเป็นชั้น (Strata) ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling) โดยมีรายละเอียดการสุ่มดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยกำหนดจากตารางสุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 228 คน
2. จำแนกประชากรตามประเภทสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่
 - 2.1 สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน จำนวน 72 คน
 - 2.2 สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ จำนวน 271 คน
 - 2.3 สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ จำนวน 140 คน
 - 2.4 สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน จำนวน 48 คน

3. จำแนกประชากรแต่ละระดับของประเภทสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตามประเภทกิจการ ดังนี้

3.1 สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ได้แก่ ภาคการบริการ จำนวน 15 คน ภาคการพาณิชย์ จำนวน 14 คน ภาคอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 31 คน และภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 12 คน

3.2 สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ ได้แก่ ภาคการบริการ จำนวน 108 คน ภาคการพาณิชย์ จำนวน 126 คน ภาคอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 32 คน และภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 5 คน

3.3 สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ ได้แก่ ภาคการบริการ จำนวน 32 คน ภาคการพาณิชย์ จำนวน 81 คน ภาคอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 18 คน และภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 9 คน

3.4 สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน ได้แก่ ภาคการบริการ จำนวน 10 คน ภาคการพาณิชย์ จำนวน 7 คน ภาคอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 26 คน และภาคอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 5 คน

4. จากการประมาณค่าของกลุ่มตัวอย่างในข้างต้น พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 228 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและประเภทกิจการ

ประเภทกิจการ	ประเภทสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน									
	สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน		สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ		สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ		สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
การบริการ	15	7	108	46	32	14	10	4	165	71
การพาณิชย์	14	6	126	54	81	35	7	3	228	98
อุตสาหกรรมการผลิต	31	13	32	14	18	8	26	11	107	46
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	12	5	5	2	9	4	5	2	31	13
รวม	72	31	271	116	140	61	48	20	531	228

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีลิเคอร์ท (Likert) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	ค่อนข้างมาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	ค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คำถามนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นในด้านปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นเองโดยวิธีการและขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อผู้ประกอบการ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมด้านต่างๆ ตามความมุ่งหมายของงานวิจัยจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบ และเสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติม
5. นำแบบสอบถามไปทดลองเพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่น ก่อนนำไปใช้จริง
6. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากกรรมการผู้จัดการ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างข้อมูลสำหรับการวิจัย
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองสำหรับลูกค้าสำนักงานใหญ่ ศูนย์ธุรกิจในแต่ละกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และเจ้าหน้าที่ประจำสาขาเป็นผู้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับลูกค้าของศูนย์ธุรกิจในต่างจังหวัด รวมทั้งสิ้น 228 ฉบับ
3. นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถาม ตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ตั้งไว้
2. วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายความว่า มีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายความว่า มีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายความว่า มีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายความว่า มีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายความว่า มีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติพรรณนา การวิเคราะห์เชิงปริมาณจากข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามจะทำการทดสอบ โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมระหว่างกลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง (Two way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยวิธีแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Mean of square)
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability) สำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้, ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ, ประเภทกิจการ, ขนาดกิจการ, ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและระยะเวลาในการกู้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตอนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ลักษณะต่างๆ ที่ได้จากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้, ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ, ประเภทกิจการ, ขนาดกิจการ, ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและระยะเวลาในการกู้ยืม ดังแสดงในตาราง

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้, ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ, ประเภทกิจการ, ขนาดกิจการ, ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและระยะเวลาในการกู้ยืม

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	เพศชาย	101	44.30
	เพศหญิง	127	55.70
	รวม	228	100.00
2	อายุ		
	21 – 30 ปี	57	25.00
	31 – 40 ปี	94	41.23
	41 – 50 ปี	67	29.39
	51 – 60 ปี	10	4.38
	รวม	228	100.00
3	ระดับการศึกษา		
	มัธยมศึกษาและต่ำกว่า	35	15.35
	อาชีวศึกษา	61	26.75
	ปริญญาตรี	109	47.81
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	10.09
	รวม	228	100.00
4	รายได้		
	ต่ำกว่า 20,001 บาท	59	25.88
	20,001 – 30,000 บาท	43	18.86
	30,001 – 40,000 บาท	32	14.04
	40,001 – 50,000 บาท	25	10.96
	50,001 บาทขึ้นไป	69	30.26
	รวม	228	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5	ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ		
	1 – 5 ปี	140	61.40
	6 – 10 ปี	49	21.49
	11 -15 ปี	21	9.21
	15 ปีขึ้นไป	18	7.90
	รวม	228	100.00
6	ประเภทกิจการ		
	การบริการ	71	31.14
	การพาณิชย์	98	42.98
	อุตสาหกรรมการผลิต	46	20.18
	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	13	5.70
	รวม	228	100.00
7	ขนาดกิจการ		
	กิจการขนาดเล็ก	182	79.82
	กิจการขนาดกลาง	46	20.18
	รวม	228	100.00
8	ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ		
	สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน	31	13.60
	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ	116	50.88
	สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	61	26.75
	สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน	20	8.77
	รวม	228	100.00
9	ระยะเวลาในการกู้		
	1 – 3 ปี	160	70.18
	4 – 6 ปี	57	25.00
	7 – 10 ปี	11	4.82
	รวม	228	100.00

จากตาราง 5 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 228 คน สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.70 รองลงมาคือเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.30
2. อายุ ส่วนใหญ่มีอายุน้อยระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.23 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.39 และมีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.38
3. ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.81 รองลงมาคือระดับการศึกษาอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.75 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.09
4. รายได้ ส่วนใหญ่มีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.26 รองลงมาคือมีรายได้ต่ำกว่า 20,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.88 และมีรายได้ 40,001 – 50,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.96
5. ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.40 รองลงมาคือระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.49 และมีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด คิดเป็น 7.90
6. ประเภทกิจการ ส่วนใหญ่เป็นประเภทกิจการการพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 42.98 รองลงมาคือประเภทกิจการบริการ คิดเป็นร้อยละ 31.14 และเป็นประเภทกิจการอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.70
7. ขนาดกิจการ ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 79.82 รองลงมาคือกิจการขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.18
8. ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ ส่วนใหญ่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 50.88 รองลงมาคือใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ คิดเป็นร้อยละ 26.75 และใช้บริการสินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.77
9. ระยะเวลาในการกู้ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการกู้ระหว่าง 1 – 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.18 รองลงมาคือระยะเวลาในการกู้ระหว่าง 4 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 และมีระยะเวลาในการกู้ระหว่าง 7 – 10 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.82

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อ
นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงจำนวนค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ผลทางด้านเศรษฐกิจ			
1 รายได้	4.224	.844	มากที่สุด
2 รายจ่าย	3.679	1.001	ค่อนข้างมาก
3 เงินทุน	4.061	.932	ค่อนข้างมาก
4 เงินออม	3.746	1.031	ค่อนข้างมาก
5 การบริโภค	3.750	1.055	ค่อนข้างมาก
6 การจ้างงาน	3.838	1.047	ค่อนข้างมาก
7 ความสามารถในการชำระหนี้	3.838	1.004	ค่อนข้างมาก
8 ต้นทุนการผลิต	3.927	.775	ค่อนข้างมาก
9 การกู้เงิน	3.777	.694	ค่อนข้างมาก
10 มูลค่าสินทรัพย์	3.711	.699	ค่อนข้างมาก
11 กรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์	3.797	.783	ค่อนข้างมาก
12 ระบบการถือครองกรรมสิทธิ์	3.899	.817	ค่อนข้างมาก
ผลรวมทางด้านเศรษฐกิจ	3.829	.654	ค่อนข้างมาก
ผลทางด้านสังคม			
1 จิตใจของผู้ประกอบการ	3.749	.697	ค่อนข้างมาก
2 สัมพันธภาพในครอบครัว	3.746	.946	ค่อนข้างมาก
3 การศึกษา	3.728	1.068	ค่อนข้างมาก
4 ความมั่นคงในการทำงาน	3.936	.925	ค่อนข้างมาก
5 การประกอบอาชีพ	3.819	.764	ค่อนข้างมาก
6 ความเป็นอยู่ของครอบครัว	3.791	.663	ค่อนข้างมาก
7 ความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์	3.974	.726	ค่อนข้างมาก
8 ความสะดวกและรวดเร็ว	3.829	.878	ค่อนข้างมาก
ผลรวมทางด้านสังคม	3.826	.654	ค่อนข้างมาก
ผลรวมทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	3.828	.651	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 6 พบว่า ผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 3.828 เมื่อพิจารณาแยกตามผลทางด้านเศรษฐกิจและผลทางด้านสังคม พบว่า

ผลทางด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 3.829 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านรายได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.224 รองลงมา ด้านเงินทุน มีค่าเฉลี่ย 4.061 และด้านต้นทุนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.927 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านรายจ่าย มีค่าเฉลี่ย 3.679

ผลทางด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 3.826 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.974 รองลงมา ด้านความมั่นคงในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.936 และด้านความสะดวกรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 3.829 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.728

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

3.1 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.579	3	.860	2.516	.059
ประเภทกิจการ	1.386	3	.462	1.352	.259
ปฏิสัมพันธ์	2.526	9	.281	.821	.597
ความคลาดเคลื่อน	72.445	212	.342		
รวม	88.351	227			

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.435	3	.812	2.607	.053
ประเภทกิจการ	1.595	3	.532	1.708	.166
ปฏิสัมพันธ์	2.697	9	.300	.963	.472
ความคลาดเคลื่อน	65.998	212	.311		
รวม	80.546	227			

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.501	3	.834	2.585	.054
ประเภทกิจการ	1.485	3	.495	1.534	.207
ปฏิสัมพันธ์	2.585	9	.287	.890	.535
ความคลาดเคลื่อน	68.391	212	.323		
รวม	83.590	227			

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

นอกจากการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดทุนนิยมและแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เพื่อให้เห็นถึงผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจากนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

3.4 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	3.551	3	1.184	3.042*	.030
ประเภทกิจการ	2.485	3	.828	2.129	.098
ปฏิสัมพันธ์	3.243	9	.360	.926	.503
ความคลาดเคลื่อน	82.490	212	.389		
รวม	101.762	227			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมของ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	3.827	4.094	3.617	3.700
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	3.827	-	.370*	.217	.059
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	4.094		-	.587*	.311
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.617			-	.277
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	3.700				-

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการ
สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมแตกต่างกับ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของ
การเคหะแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้าน
เศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการ
สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่า
อาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมแตกต่างกับผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการ
เช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมสูงกว่าผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.5 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.371	3	.790	2.230	.086
ประเภทกิจการ	1.128	3	.376	1.061	.367
ปฏิสัมพันธ์	2.516	9	.280	.789	.627
ความคลาดเคลื่อน	75.148	212	.354		
รวม	90.300	227			

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.6 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	1.728	3	.576	1.422	.237
ประเภทกิจการ	.714	3	.238	.588	.624
ปฏิสัมพันธ์	2.895	9	.322	.794	.622
ความคลาดเคลื่อน	85.879	212	.405		
รวม	94.134	227			

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.7 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.776	3	.925	2.738*	.044
ประเภทกิจการ	1.895	3	.632	1.869	.136
ปฏิสัมพันธ์	2.933	9	.326	.964	.471
ความคลาดเคลื่อน	71.652	212	.338		
รวม	88.287	227			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	3.830	3.970	3.551	3.727
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	3.830	-	.261	.285	.031
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	3.970		-	.546*	.229
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.551			-	.316
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	3.727				-

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.8 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.310	3	.770	2.360	.073
ประเภทกิจการ	1.678	3	.559	1.715	.165
ปฏิสัมพันธ์	2.589	9	.288	.882	.543
ความคลาดเคลื่อน	69.164	212	.326		
รวม	82.690	227			

จากตาราง 16 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดทุนนิยมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดทุนนิยมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.9 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.569	3	.856	2.527	.058
ประเภทกิจการ	1.496	3	.499	1.471	.223
ปฏิสัมพันธ์	2.650	9	.294	.869	.554
ความคลาดเคลื่อน	71.834	212	.339		
รวม	87.648	227			

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

หลังจากการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดทุนนิยมและแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมตามแนวคิดทุนนิยมและแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในแต่ละด้าน เพื่อให้เห็นถึงผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจากนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในด้านต่างๆ ได้เข้าใจมากยิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

3.10 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	5.692	3	1.897	3.241*	.023
ประเภทกิจการ	1.259	3	.420	.717	.543
ปฏิสัมพันธ์	5.216	9	.580	.990	.449
ความคลาดเคลื่อน	124.119	212	.585		
รวม	145.719	227			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้
ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	4.096	4.553	3.971	4.002
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	4.096	-	.455*	.968	.047
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	4.553		-	.552*	.502
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.971			-	.050
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	4.002				-

จากตาราง 19 แสดงว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้แตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้สูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้แตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายได้สูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.11 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายจ่ายของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายจ่ายของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	11.031	3	3.677	4.047**	.008
ประเภทกิจการ	3.698	3	1.233	1.357	.257
ปฏิสัมพันธ์	7.436	9	.826	.909	.518
ความคลาดเคลื่อน	192.615	212	.909		
รวม	237.877	227			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายจ่ายแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายจ่ายไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายจ่าย
ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	3.723	4.128	3.326	3.333
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	3.723	-	.525	.365	.092
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	4.128		-	.890*	.617
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.326			-	.273
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	3.333				-

จากตาราง 21 แสดงว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายจ่ายแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านรายจ่ายสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.12 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	4.747	3	1.582	2.229	.086
ประเภทกิจการ	4.142	3	1.381	1.945	.123
ปฏิสัมพันธ์	4.219	9	.469	.660	.744
ความคลาดเคลื่อน	150.500	212	.710		
รวม	177.732	227			

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านเงินทุนไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านเงินทุนไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.13 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านเงินออมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านเงินออมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.775	3	.925	.908	.438
ประเภทกิจการ	4.122	3	1.374	1.348	.260
ปฏิสัมพันธ์	11.935	9	1.326	1.301	.238
ความคลาดเคลื่อน	216.064	212	1.019		
รวม	248.259	227			

จากตาราง 23 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านเงินออมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านเงินออมไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.14 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการบริโภคของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการบริโภคของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	3.638	3	1.213	1.213	.306
ประเภทกิจการ	7.865	3	2.622	2.622	.052
ปฏิสัมพันธ์	11.897	9	1.322	1.322	.227
ความคลาดเคลื่อน	212.004	212	1.000		
รวม	245.140	227			

จากตาราง 24 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการบริโภคไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการบริโภคไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.15 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	9.550	3	3.183	3.320*	.021
ประเภทกิจการ	.887	3	.296	.308	.819
ปฏิสัมพันธ์	5.272	9	.586	.611	.787
ความคลาดเคลื่อน	203.283	212	.959		
รวม	232.579	227			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	3.816	4.151	3.357	3.686
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	3.816	-	.377	.379	.089
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	4.151		-	.757*	.466
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.357			-	.291
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	3.686				-

จากตาราง 26 แสดงว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านการจ้างงานสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.16 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	5.099	3	1.700	1.788	.151
ประเภทกิจการ	5.130	3	1.710	1.798	.149
ปฏิสัมพันธ์	8.240	9	.916	.963	.472
ความคลาดเคลื่อน	201.579	212	.951		
รวม	227.719	227			

จากตาราง 27 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านความสามารถในการชำระหนี้ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านความสามารถในการชำระหนี้ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.17 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	1.817	3	.606	1.183	.317
ประเภทกิจการ	1.334	3	.445	.869	.458
ปฏิสัมพันธ์	4.122	9	.458	.895	.531
ความคลาดเคลื่อน	108.532	212	.512		
รวม	121.931	227			

จากตาราง 28 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านต้นทุนการผลิตไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านต้นทุนการผลิตไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.18 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการกู้เงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการกู้เงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	1.651	3	.550	1.335	.264
ประเภทกิจการ	1.462	3	.487	1.182	.317
ปฏิสัมพันธ์	2.358	9	.262	.636	.766
ความคลาดเคลื่อน	87.354	212	.412		
รวม	101.714	227			

จากตาราง 29 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการกู้เงินไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการกู้เงินไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.19 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านมูลค่าสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านมูลค่าสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.662	3	.887	1.805	.147
ประเภทกิจการ	.982	3	.327	.666	.574
ปฏิสัมพันธ์	3.314	9	.368	.749	.664
ความคลาดเคลื่อน	104.228	212	.492		
รวม	120.009	227			

จากตาราง 30 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านมูลค่าสินทรัพย์ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านมูลค่าสินทรัพย์ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.20 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	3.868	3	1.289	2.561	.056
ประเภทกิจการ	2.084	3	.695	1.380	.250
ปฏิสัมพันธ์	4.173	9	.464	.921	.508
ความคลาดเคลื่อน	106.724	212	.503		
รวม	127.828	227			

จากตาราง 31 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.21 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านระบบการถือครองกรรมสิทธิ์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านระบบการถือครองกรรมสิทธิ์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	3.421	3	1.140	1.856	.138
ประเภทกิจการ	1.931	3	.644	1.047	.373
ปฏิสัมพันธ์	2.335	9	.259	.422	.922
ความคลาดเคลื่อน	130.294	212	.615		
รวม	148.930	227			

จากตาราง 32 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านระบบการถือครองกรรมสิทธิ์ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านระบบการถือครองกรรมสิทธิ์ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.22 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	.721	3	.240	.240	.868
ประเภทกิจการ	2.307	3	.769	.768	.513
ปฏิสัมพันธ์	9.186	9	1.021	1.020	.425
ความคลาดเคลื่อน	212.206	212	1.001		
รวม	231.368	227			

จากตาราง 33 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความมั่นคงในการทำงานไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความมั่นคงในการทำงานไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.23 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	1.658	3	.553	1.105	.348
ประเภทกิจการ	.790	3	.263	.527	.664
ปฏิสัมพันธ์	4.462	9	.496	.992	.448
ความคลาดเคลื่อน	106.013	212	.500		
รวม	114.303	227			

จากตาราง 34 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.24 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทฤษฎีนิยมนด้านความสะดวกและรวดเร็วของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทฤษฎีนิยมนด้านความสะดวกและรวดเร็วของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	5.972	3	1.991	2.097	.102
ประเภทกิจการ	3.597	3	1.199	1.263	.288
ปฏิสัมพันธ์	5.789	9	.643	.677	.729
ความคลาดเคลื่อน	201.284	212	.949		
รวม	220.930	227			

จากตาราง 35 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทฤษฎีนิยมนด้านความสะดวกและรวดเร็วไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทฤษฎีนิยมนด้านความสะดวกและรวดเร็วไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.25 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	4.911	3	1.637	3.406*	.019
ประเภทกิจการ	1.694	3	.565	1.175	.320
ปฏิสัมพันธ์	2.964	9	.329	.685	.722
ความคลาดเคลื่อน	101.892	212	.481		
รวม	129.104	227			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 37

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
ด้านจิตใจของผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตาม
ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	3.785	4.098	3.527	3.685
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	3.785	-	.466*	.257	.036
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	4.098		-	.723*	.431
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.527			-	..293
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	3.685				-

จากตาราง 37 แสดงว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านจิตใจของผู้ประกอบการสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.26 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	5.953	3	1.984	2.409	.068
ประเภทกิจการ	3.393	3	1.131	1.373	.252
ปฏิสัมพันธ์	8.172	9	.908	1.102	.362
ความคลาดเคลื่อน	174.636	212	.824		
รวม	203.417	227			

จากตาราง 38 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านสัมพันธภาพในครอบครัวไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านสัมพันธภาพในครอบครัวไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.27 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการศึกษาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการศึกษาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	6.340	3	2.113	1.975	.119
ประเภทกิจการ	8.036	3	2.679	2.504	.060
ปฏิสัมพันธ์	11.284	9	1.254	1.172	.314
ความคลาดเคลื่อน	226.824	212	1.070		
รวม	255.803	227			

จากตาราง 39 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการศึกษาไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการศึกษาไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.28 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	9.080	3	3.027	2.855*	.038
ประเภทกิจการ	2.201	3	.734	.692	.558
ปฏิสัมพันธ์	8.955	9	.995	.939	.492
ความคลาดเคลื่อน	224.733	212	1.060		
รวม	263.732	227			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 41

ตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
ด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตาม
ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	3.478	4.178	3.471	3.723
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	3.478	-	.687*	.056	.119
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	4.178		-	.743*	.567
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.471			-	.175
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	3.723				-

จากตาราง 41 แสดงว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานสูงกว่าผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความมั่นคงในการทำงานสูงกว่าผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.29 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	5.084	3	1.695	3.061*	.029
ประเภทกิจการ	1.552	3	.517	.934	.425
ปฏิสัมพันธ์	5.157	9	.573	1.035	.413
ความคลาดเคลื่อน	117.396	212	.554		
รวม	148.571	227			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการประกอบอาชีพไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 43

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
ด้านการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตาม
ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	3.872	4.141	3.561	3.753
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	3.872	-	.381	.395	.002
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	4.141		-	.775*	.383
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.561			-	.392
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	3.753				-

จากตาราง 43 แสดงว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านการประกอบอาชีพสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.30 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 44 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	5.468	3	1.823	3.103*	.028
ประเภทกิจการ	4.423	3	1.474	2.510	.060
ปฏิสัมพันธ์	6.481	9	.720	1.226	.280
ความคลาดเคลื่อน	124.541	212	.587		
รวม	158.740	227			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 44 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวแตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 45

ตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
ด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนก
ตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ

ประเภทสินเชื่อ		สินเชื่อแปลง ทรัพย์สินทาง ปัญญาเป็นทุน	สินเชื่อแก่ผู้ได้รับ สิทธิการเช่า อาคารฯ	สินเชื่อผู้เช่าที่ ราชพัสดุ	สินเชื่อแปลง สินทรัพย์ประเภท เครื่องจักรฯ
	$\bar{X}$	3.738	4.126	3.533	3.634
สินเชื่อแปลงทรัพย์สิน ทางปัญญาเป็นทุน	3.738	-	.549*	.212	.131
สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิ การเช่าอาคารฯ	4.126		-	.761*	.419
สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ	3.533			-	.342
สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ ประเภทเครื่องจักรฯ	3.634				-

จากตาราง 45 แสดงว่า ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวแตกต่างกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ

3.31 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 46 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.077	3	.692	1.710	.166
ประเภทกิจการ	2.815	3	.938	2.317	.077
ปฏิสัมพันธ์	4.825	9	.536	1.324	.226
ความคลาดเคลื่อน	85.860	212	.405		
รวม	106.507	227			

จากตาราง 46 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์ไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.32 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความสะดวกรวดเร็วของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ตาราง 47 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความสะดวกรวดเร็วของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทสินเชื่อ	2.539	3	.846	.749	.524
ประเภทกิจการ	2.351	3	.784	.693	.557
ปฏิสัมพันธ์	4.483	9	.498	.441	.912
ความคลาดเคลื่อน	239.677	212	1.131		
รวม	254.680	227			

จากตาราง 47 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความสะดวกรวดเร็วไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความสะดวกรวดเร็วไม่แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตอนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติม

จากแบบสอบถามที่ได้ทำการเก็บมานั้น มีผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมเข้ามา โดยจะแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ต้องการวงเงินสินเชื่อเพิ่มเติม มีจำนวน 17 ชุด
2. การให้บริการด้านสินเชื่อของธนาคารมีความล่าช้า ควรมีการดำเนินการให้รวดเร็วขึ้น มีเงื่อนไขมากเกินไป จำนวน 14 ชุด
3. ควรมีการลดอัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการใช้บริการของธนาคาร มีจำนวน 7 ชุด
4. ต้องการความช่วยเหลือทางด้านต่างๆ เช่น การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจัดฝึกอบรม สัมมนา การดูงานและข้อมูลในการประกอบธุรกิจ มีจำนวน 5 ชุด
5. ควรมีการขยายระยะเวลาคืนเงินกู้ ลดอัตราการชำระหนี้ต่อเดือน มีจำนวน 3 ชุด
6. ควรมีการเพิ่มบริการด้านต่างๆ นอกจากบริการด้านสินเชื่อของธนาคารให้มากขึ้น มีจำนวน 2 ชุด
7. พนักงานของธนาคารให้บริการที่ดีมาก มีจำนวน 1 ชุด
8. ควรมีการอบรมมารยาทและทัศนคติของพนักงานติดตามหนี้ มีจำนวน 1 ชุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ประกอบการที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน
2. ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 จำนวน 531 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีประเภทของสินเชื่อ นโยบาย “โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน” และประเภทกิจการเป็นชั้น (Strata) ได้ผู้ประกอบการทั้งสิ้นจำนวน 228 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีลิเคอร์ท (Likert)

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คำถามนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นในด้านปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากกรรมการผู้จัดการ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างข้อมูลสำหรับการวิจัย

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองสำหรับลูกค้าสำนักงานใหญ่ ศูนย์ธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และเจ้าหน้าที่ประจำสาขาเป็นผู้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับลูกค้าของศูนย์ธุรกิจในต่างจังหวัด รวมทั้งสิ้น 228 ฉบับ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม 2551

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากศึกษา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.70 มีอายุน้อยระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.23 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.81 มีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.26 มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.40 เป็นประเภทกิจการการพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 42.98 เป็นกิจการขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 79.82 ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 50.88 มีระยะเวลาในการกู้ระหว่าง 1 – 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.18

2. ผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ผลทางด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 3.829 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านรายได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.224 รองลงมา ด้านเงินทุน มีค่าเฉลี่ย 4.061 และด้านต้นทุนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 3.927 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านรายจ่าย มีค่าเฉลี่ย 3.679

2.2 ผลทางด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 3.826 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.974 รองลงมา ด้านความมั่นคงในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.936 และด้านความสะดวกรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 3.829 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.728

3. การเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ใช้บริการและประเภทกิจการ พบว่า

3.1 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมไม่แตกต่างกัน และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกัน และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมไม่แตกต่างกัน

3.4 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติมีผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมสูงกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะ

3.16 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมด้านความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์ไม่แตกต่างกัน และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและสินทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

3.32 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความสะดวกและรวดเร็วของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการและประเภทกิจการ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความสะดวกและรวดเร็วไม่แตกต่างกัน และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้านความสะดวกและรวดเร็วไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ตาราง 48 ผลการเปรียบเทียบผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในด้านต่างๆ ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	ด้าน
ผลทางด้านเศรษฐกิจ	รายได้
	รายจ่าย
ผลทางด้านสังคม	การจ้างงาน
	จิตใจของผู้ประกอบการ
	ความมั่นคงในการทำงาน
	การประกอบอาชีพ
	ความเป็นอยู่ของครอบครัว

1. ผลทางด้านเศรษฐกิจตามความเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อขยายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ทั้งนี้ในการนำนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมาปฏิบัตินั้น ธนาคารได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการหลักในด้านการฝึกอบรมโครงการฟุ่มเฟือยผู้ประกอบการในโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจในการประกอบธุรกิจ (ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย. 2551: 90-92) ทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีผลทางด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของเฮอร์มันโด เดอโซโต (นิพนธ์ พัวพงศกร; และคนอื่นๆ. 2546: 123-136; อ้างอิงจาก Poapongsakorn, Nipon. 1991.) พบว่า นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่สามารถก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจนอกระบบ คือ นโยบายดังกล่าวไม่สามารถก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจนอกระบบ และฐานะของคนยากจนภายในประเทศ เนื่องจาก นโยบายการออกโฉนดเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาความยากจน รัฐบาลต้องมีนโยบายอื่นๆ เพิ่มเติม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ผลทางด้านเศรษฐกิจด้านรายได้ตามความเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อขยายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสอดคล้องกับแนวคิดของเฮอร์มันโด เดอโซโต (นิพนธ์ พัวพงศกร; และคนอื่นๆ. 2546: 4-5) ที่ว่า คนยากจนในประเทศกำลังพัฒนาที่ประกอบอาชีพในเศรษฐกิจนอกระบบเป็นกลุ่มบุคคลที่ด้อยโอกาสไม่สามารถเข้าถึงสินเชื่อของสถาบันการเงิน การกู้เงินจากสถาบันการเงินต้องมีหลักทรัพย์ที่จะใช้เป็นหลักประกัน แต่ทรัพย์สินของคนยากจนขาดเอกสารสิทธิ์ตามกฎหมาย ขณะเดียวกันคนเหล่านี้มีวิญญาณ “นายทุนผู้ประกอบการ” และเป็นพลังสำคัญของระบบทุนนิยมในประเทศกำลังพัฒนา คนเหล่านี้มีได้สินไร่ไม่ตก เขาเหล่านั้นล้วนเป็นคนมีฝีมือ มีทักษะในการประกอบอาชีพที่สุจริต ในทัศนะของเฮอร์มันโด เดอโซโต เมื่อคนเหล่านั้นได้เอกสารสิทธิ์ก็สามารถนำไปใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันสินเชื่อเพื่อนำมาปรับปรุงผลผลิตการผลิตให้สูงขึ้น จากนั้นทุกสิ่งทุกอย่างก็จะดีขึ้นโดยกลไกตลาด เพราะระบบทุนนิยมจะถูกปลดปล่อยให้สามารถทำงานได้อย่างอิสระ

1.2 ผลทางด้านเศรษฐกิจด้านรายจ่ายของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อขยายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2548: 115) ได้ศึกษาการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ผลการดำเนินโครงการได้ส่งผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจต่อกลุ่มเป้าหมายพอสมควร โดยเฉพาะในเรื่องมีงานทำ เนื่องจากความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มเป้าหมายร้อยละ 53.9 เห็นว่ามีงานทำมากขึ้น และร้อยละ 48.3 ของประชาชนเห็นว่ามีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายร้อยละ 52.8 ส่วนใหญ่เป็นการใช้จ่ายเพื่อนำไปลงทุนและขยายกิจการ ซึ่งก่อให้เกิดการสร้างงาน รายได้และเกิดผู้ประกอบการใหม่ขึ้นในอนาคต

1.3 ผลทางด้านเศรษฐกิจด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2548: 115) ได้ศึกษาการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ผลการดำเนินโครงการได้ส่งผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจต่อกลุ่มเป้าหมายพอสมควร โดยเฉพาะในเรื่องมีงานทำ เนื่องจากความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มเป้าหมายร้อยละ 53.9 เห็นว่ามีงานทำมากขึ้น

2. ผลทางด้านสังคมตามความเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการติดตามผลและการศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์; และคนอื่นๆ. 2550: บทคัดย่อ) พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโดยภาพรวม ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยความคิดเห็นว่าอาหารการกินดีขึ้นมาก ความคิดเห็นของการเปลี่ยนแปลงสุขภาพอนามัย เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและลักษณะทางอารมณ์จิตใจดีขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ผลทางด้านสังคมด้านจิตใจของผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับแนวคิดของเฮอร์นันโด เดอโซโต (Hernando de Soto. 2001: 54) การที่ผู้ประกอบการประกอบอาชีพในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ ที่ไม่มีโอกาสกู้ยืมเงินที่มีดอกเบี้ยต่ำจากสถาบันการเงิน คนเหล่านี้จึงไม่มีแรงจูงใจและเงินทุนที่จะนำมาปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในกิจการของตน ดังนั้นเมื่อผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งทุนทำให้มีกำลังใจและปรับปรุงผลิตภาพการผลิตให้สูงขึ้น

2.2 ผลทางด้านสังคมด้านความมั่นคงในการทำงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2548: 116) ได้ศึกษาการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ความกระตือรือร้นของคนในชุมชนที่จะพัฒนาตัวเองให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างเห็นได้ชัดเจนร้อยละ 68.8 ความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชนร้อยละ 50.0

2.3 ผลทางด้านสังคมด้านการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2548: 112) ได้ศึกษาการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ความสำเร็จของโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนส่งผลกระทบต่อสังคมในเชิงบวกในด้านการสร้างอาชีพให้กับเกษตรกรที่มีที่ดินแต่ไม่มีทุนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้ เมื่อเกษตรกรมีงานทำ มีรายได้ ย่อมส่งผลให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น

2.4 ผลทางด้านสังคมด้านความเป็นอยู่ของครอบครัวของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2548: 116) ได้ศึกษาการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลพบว่า ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนในระดับที่น่าพอใจ โดยเฉพาะในประเด็น ความกระตือรือร้นของคนในชุมชนที่จะพัฒนาตัวเองให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างเห็นได้ชัดเจน ร้อยละ 68.8

3. ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดทุนนิยมตามความเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2548: 115) ได้ศึกษาการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ผลการดำเนินโครงการได้ส่งผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจต่อกลุ่มเป้าหมายพอสมควร โดยเฉพาะในเรื่องมีงานทำ เนื่องจากความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มเป้าหมายร้อยละ 53.9 เห็นว่ามีงานทำมากขึ้นและร้อยละ 48.3 ของประชาชนเห็นว่ามีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายร้อยละ 52.8 ส่วนใหญ่เป็นการใช้จ่ายเพื่อนำไปลงทุนและขยายกิจการ ซึ่งก่อให้เกิดการสร้างงาน รายได้และเกิดผู้ประกอบการใหม่ขึ้นในอนาคต และสรุป จันทน์น้อย; และคนอื่นๆ (2548: 17) กล่าวว่า โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนได้นำแนวความคิดของระบบทุนนิยมมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ โดยได้เปิดโอกาสให้ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนจนระดับรากหญ้าของประเทศ ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ โดยการนำสินทรัพย์ที่ตนเองมีอยู่มาแปลงเป็นทุน เพื่อนำเงินไปลงทุนในการประกอบอาชีพและขยายกิจการ มีโอกาสได้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตและเป็นผู้ผลิต ทำให้เกิดกระบวนการสร้างงาน สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

4. ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดทุนนิยมตามความเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2548: 116) ได้ศึกษาการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลพบว่า ความกระตือรือร้นของคนในชุมชนที่จะพัฒนาตัวเองให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างเห็นได้ชัดเจนร้อยละ 68.8 ความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชนร้อยละ 50.0 และกฤษฎา ลิปะพันธ์กุล (2549: 100-102) ได้ศึกษาเปรียบเทียบครัวเรือนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของเกษตรกรในพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน จังหวัดศรีสะเกษ ทำการศึกษาเฉพาะเกษตรกรผู้ถือเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01 พบว่า ครัวเรือนที่สมัครเข้าร่วมโครงการฯ จะให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ทางสังคมมากกว่าครัวเรือนที่ไม่สมัครเข้าร่วมโครงการฯ สำหรับความร่วมมือในกิจกรรมทางสังคมของชุมชนนั้น ครัวเรือนให้ความร่วมมือเป็นอย่างมากในกิจกรรมส่งเสริมสวัสดิการสังคม เช่น การส่งเสริมสวัสดิการของคนในชุมชน การ

ส่งเสริมสวัสดิการสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ และการต้านภัยยาเสพติด ซึ่งคนในครัวเรือนก็ให้ความสนใจต่อกิจกรรมดังกล่าวมากเช่นกัน

5. ผลทางด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตามความเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อขยายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับสุรพล จันทน์น้อย; และคนอื่นๆ (2548: 53-59) ศึกษาวิจัย การประเมินผลโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีศึกษา:อาคารแฟลตเคหะชุมชนคลองเตย การเคหะแห่งชาติ พบว่า ผลกระทบทางเศรษฐกิจทำให้เกิดเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น และนำไปสู่การสร้างรายได้ เป็นการลดรายจ่ายในส่วนของดอกเบี้ยเดิม ที่เกิดขึ้นจากการกู้หนี้ยืมสินในระบบ และผลกระทบทางด้านสังคมที่มีต่อผู้เข้าร่วมโครงการและต่อเคหะชุมชนคลองเตย พบว่า ทำให้เกิดความมั่นคงในอาชีพ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนมากขึ้น และทำให้ครอบครัวมีความสุขมากขึ้น นอกจากนี้การเข้าร่วมโครงการยังทำให้เกิดความสามัคคีและไม่เกิดความขัดแย้งใดๆ ในชุมชน

6. ผลทางด้านสังคมตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตามความเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อขยายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับแนวคิดของเฮอร์นันโด เดอโซโต (Hernando de Soto. 2001: 54) การที่ผู้ประกอบการประกอบอาชีพในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ ที่ไม่มีโอกาสกู้ยืมเงินที่มีดอกเบี้ยต่ำจากสถาบันการเงิน คนเหล่านี้จึงไม่มีแรงจูงใจและเงินทุนที่จะนำมาปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในกิจการของตน ดังนั้นเมื่อผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งทุนทำให้มีกำลังใจและปรับปรุงผลิตภาพการผลิตให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทางทฤษฎี

1.1 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนควรนำแนวคิดทุนนิยมมาใช้ในนโยบายดังกล่าวด้านที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงิน เพราะระบบเศรษฐกิจในปัจจุบันการที่สถาบันการเงินในระบบจะสามารถปล่อยเงินกู้สำหรับผู้ประกอบการเพื่อนำเงินไปใช้ในการลงทุนเพื่อประกอบอาชีพหรือขยายกิจการนั้น สถาบันการเงินหรือธนาคารยังต้องการสินทรัพย์เป็นหลักประกันเงินกู้เพื่อป้องกันหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับสถาบันการเงิน ซึ่งสินทรัพย์ดังกล่าวต้องมีนโยบายของรัฐมาสนับสนุนเพื่อให้ทราบถึงมูลค่าและกรรมสิทธิ์ของสินทรัพย์ได้

ดังนั้นนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนควรนำแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมาใช้ในด้านที่เกี่ยวข้องกับกรรมสิทธิ์และมูลค่าของสินทรัพย์ตามนโยบายดังกล่าว โดยสินเชื่อตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ได้แก่ สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุและสินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน ซึ่งมีสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน สิทธิการ

เช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ สิทธิการที่ราชพัสดุและเครื่องจักรขนาดเล็กที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ง่าย อันเป็นการนำเอาสินทรัพย์ที่ยังไม่มีการออกเอกสารสิทธิหรือยังไม่สามารถนำไปใช้เป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้ ต้องใช้แนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเข้ามาสร้างมูลค่าและกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ดังกล่าว เพื่อให้มีระบบมาช่วยจัดการหนี้เงินกู้ให้แก่สถาบันการเงินในกรณีที่ผู้ขอกู้ไม่สามารถชำระหนี้คืนแก่สถาบันการเงินได้

1.2 ด้านสังคม พบว่า นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนั้น นอกจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ ด้วยสินทรัพย์ที่ตนเองมีอยู่นั้นหรือการให้ประชาชนสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินได้แล้ว ทางด้านสังคมควรนำแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมาใช้แบบเต็มรูปแบบ เพราะการที่จะสร้างความมั่นคงในชีวิตให้แก่ผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนั้น รัฐต้องมีการสนับสนุนในด้านต่างๆ ได้แก่ สวัสดิการสังคม สุขภาพ ที่อยู่อาศัยและองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพหรือการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ นอกเหนือจากการให้เงินทุนในการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการ ซึ่งจะทำให้นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนสามารถสร้างงานสร้างรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืนแก่ผู้ประกอบการได้อย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ได้ ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ และสินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนควรมีขั้นตอนการปฏิบัติตามแนวคิดทุนนิยม ดังนี้

2.1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปฏิบัติด้วยการบริหารจัดการที่เป็นระบบ

2.1.2 คำนึงถึงความเป็นไปได้ที่จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนและวิธีการคัดเลือก

ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ

2.1.3 มีสถาบันการเงินเฉพาะกิจมารองรับในการสนับสนุนเงินทุน

2.1.4 มีการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเงินด้วยเงื่อนไขที่แตกต่างจากสินเชื่อ

ธุรกิจทั่วไป

2.1.5 มีหน่วยงานจัดทำระบบ ปรับปรุงและข้อมูลเพื่อให้สถาบันการเงินสามารถประเมินสถานะเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย เพื่อให้ทราบถึงสถานะของผู้ประกอบการว่ามีคุณสมบัติและกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ถูกต้องครบถ้วน

2.1.6 มีการจัดหาบุคคลที่สามที่เหมาะสมเข้าสวมสิทธิกรณีที่ผู้ขอกู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขของสถาบันการเงิน

2.1.7 มีการจัดระบบ Clearing House เพื่อทำหน้าที่ประណอมข้อพิพาทและชี้ขาดข้อขัดแย้งจากการไม่ชำระหนี้เงินกู้ให้แก่สถาบันการเงิน

2.2 ด้านสังคม พบว่า สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติควรมีการปฏิบัติตามแนวคิดการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ดังนี้

2.2.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปฏิบัติด้วยการบริหารจัดการที่เป็นระบบ

2.2.2 มีวิธีการคัดเลือกผู้เข้าร่วมทั้งความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ

2.2.3 มีการส่งเสริมหรือฝึกอาชีพ อีกทั้งมีการจัดหาตลาดเพื่อรองรับผลผลิตหรือธุรกิจที่จะลงทุน เช่น การประกอบอาชีพขายอาหารก็ต้องมีแผงขายอยู่ในแหล่งชุมชน เป็นต้น

2.2.4 ผู้ประกอบการที่ต้องการกู้เงินจากโครงการ ต้องเข้ารับการฝึกอบรมและเสริมสร้างศักยภาพผู้เข้าร่วมโครงการให้เข้มแข็งด้วยกระบวนการเรียนรู้และฝึกจัดการบริหารจัดการเงินทุนอย่างง่ายด้วยตนเอง ได้แก่ การวางแผนการใช้เงินทุน การทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย เป็นต้น

2.2.5 มีการสร้างความมั่นคงในชีวิตของผู้เข้าร่วมโครงการ การสร้างหลักประกันชีวิต สวัสดิการสังคม ความมั่นคงด้านอาหาร ด้านสุขภาพและที่อยู่อาศัย ด้วยการสนับสนุนการระดมทุนในกลุ่มเพื่อการออมทรัพย์ในรูปแบบต่างๆ สร้างประชาคมสุขภาพของชุมชน เสริมสร้างครอบครัวของผู้เข้าร่วมโครงการให้มีความมั่นคง มีสัมพันธภาพที่ดี มีการอยู่ร่วมกันแบบพึ่งพาอาศัยกัน รวมทั้งสร้างค่านิยมให้ครอบครัวอบอุ่น

2.2.6 ส่งเสริมการรวมตัวเรียนรู้ร่วมกันด้วยการบริหารจัดการกระบวนการกลุ่ม เข้มแข็ง เน้นศักยภาพความพร้อมของกลุ่มโดยเชื่อมโยงกับการประกอบอาชีพตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับครอบครัวจนถึงระดับกลุ่ม

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยในกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการสินเชื่อของธนาคารอื่นๆ ที่มีบริการสินเชื่อตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

3.2 ความมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและสามารถนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาแนวทางสำหรับการช่วยเหลือและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ลีประพันธ์กุล. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของเกษตรกรในพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์เกษตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กัตัญญ หิรัญญสมบุรณ์; และคนอื่นๆ. (2550). รายงานฉบับสมบูรณ์ การติดตามผลและการศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้เข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและบริการวิชาการพระจอมเกล้าลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2548). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสารจำกัด.
- เกษียร เตชะพีระ. (2546, 31 ตุลาคม). นโยบายเคนเซียน “แบบรากหญ้าของรัฐบาลทักษิณ” (Grassroots Keynesianism). มติชนรายวัน. หน้า 6.
- คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2547) โครงการศึกษาคณะกรกลางเพื่อการใกล้เคียงและประนอมหนี้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จตุราพร สีบุตร; และคนอื่นๆ. (2549). รายงานการวิจัย ผลกระทบของการท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคายจากการได้รับการจัดเป็นเมืองน่าอยู่อันดับ 7 ของโลก. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชลัยพร อมรวัฒนา. (2538). เศรษฐศาสตร์มหภาค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชินสัคค สุวรรณอัจฉริย.(2546). เอกสารประกอบการสอนวิชาเศรษฐกิจไทย. มหาสารคาม: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชนกาล วิถีเจริญ. (2546). The Mystery of Capital โดย Hernando De Soto. ในสรุปประเด็นสำคัญจากหนังสือเล่มใหม่ที่น่าสนใจ. หน้า 1 – 5. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนงบประมาณ.
- ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย. (2551). ทำเนียบโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและผูกพันผู้ประกอบการ. กรุงเทพฯ: ธนาคารฯ.
- (2550). รายงานประจำปี 2549 ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ธนาคารฯ.
- (2548). กลั่นสมองเป็นทองเป็นทุน. กรุงเทพฯ: บริษัทรุ่งศิริ พลับพลึง จำกัด
- (2546). สินเชื่อและบริการของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ธนาคาร.

- ธีรยุทธ บุญมี. (2547). *Road Map ประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สายธาร.
- ณรงค์ ธนาวิภาส. (2549). *หลักเศรษฐศาสตร์อย่างง่าย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงพร บุญครบ. (2547, มกราคม). แปลงสินทรัพย์เป็นทุน: ชีวิตมีทุน เกือบหนึ่งนาศัต. *สารดำรงราชานุภาพ*. (15)2. 1-15.
- นที ขลิบทอง. (2548, เมษายน). แปลงสินทรัพย์เป็นทุน : มุมมองที่สร้างสังคมบนวินัยของการใช้ทุน. *วารสารท้องถิ่น*. (45). 20-23.
- นิพนธ์ พัวพงศกร; และคนอื่นๆ. (2546). รายงานการวิจัยการวิเคราะห์สภาพการณ์ในตลาดสินทรัพย์ : เงื่อนไขกำหนดความสำเร็จและผลกระทบของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- ประสิทธิ์ หาญชาญเลิศ. (2538). ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่ชาวบ้านได้รับจากโครงการพัฒนาป่าชุมชน. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- พัชรินทร์ กาญจนจิตติวรรณ. (2547, ตุลาคม). นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนสำหรับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม. *Industrial Technology Review*. (10) .86-89.
- ภาคิน สมมิตร. (2549). *ประติมากรรมทักษิณ ก้อนอิฐหรือโอกาส*. กรุงเทพฯ: บริษัทฐานการพิมพ์ จำกัด.
- ภาสกร มหาวงศ์นันท์. (2541). ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อชุมชนจากการประกอบอาชีพทำอิฐ ศึกษากรณี ตำบลกัทอง อำเภอยะยี่น จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ไทยคดีศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เฮอร์นาโด เดอ โซโต. (2542). *เปลี่ยนเส้นทางเศรษฐกิจนอกระบบ : การปฏิวัติที่มองไม่เห็นในโลกที่สาม*. แปลโดย ภัคดี วีระภาสพงษ์. กรุงเทพฯ: คบไฟ.
- รังสรรค์ ธนพรพันธุ์. (2547, 21 เมษายน). บทสรุปวิจารณ์หนังสือ *The Mystery of Capital*. ผู้จัดการรายวัน. หน้า 7.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรยุทธ เอี่ยมเอื้อยุทธ; และ วราภรณ์ เรืองศรี. (2547). *รวมบทความ : วิพากษ์แนวคิดแปลงสินทรัพย์เป็นทุนถึงปัญหาการจัดการที่ดินในสังคมไทย*. เชียงใหม่ : นพบุรีการพิมพ์.

ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2544). โครงการพัฒนากรรมที่ดินและเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ระยะที่ 3 การศึกษาวิจัยผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม การศึกษาส่วนที่ 2 : ภาคเหนือ รายงานฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: กรมที่ดิน.

ศุภรัช ขันธดง. (2541). ศักยภาพและผลกระทบจากการปลูกพืชที่มีต่อเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร บ้านหนองไผ่ ตำบลหนองไผ่ อำเภอรวัธบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ไทยคดีศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

สุจิตรา รอดสมบูรณ์; และคนอื่นๆ. (2548). รายงานการวิจัยโครงการศึกษาผลกระทบของนโยบายการแปลงสินทรัพย์ (ที่ดิน) เป็นทุน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์การมหาชน). (2549). รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ 2548. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

----- (2546). แผนปฏิบัติงานการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี 2547. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

----- (2546). ขั้นตอนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนแผนปฏิบัติงานการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี 2547. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

----- (2546). ขั้นตอนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (ฉบับร่าง). กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

----- (2546). นโยบายและกรอบทิศทางการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนปี 2547-2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

----- (2546). คำถาม-คำตอบการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

----- (2546). บันทึกความร่วมมือและข้อตกลงระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสถาบันการเงิน ภาครัฐ และภาคเอกชน ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). รายงานการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549). นนทบุรี: สำนักงานฯ.

----- (2546). 2 ปีแห่งการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม. นนทบุรี: สำนักงานฯ.

----- (2546). รายงานการประเมินนโยบายเศรษฐกิจรากหญ้าและหลักประกันสังคมของรัฐบาล. นนทบุรี: สำนักงานฯ.

สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ์. (2545). คู่มือการวัดทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เมดิคัล มีเดีย.

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2548). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษา “การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล”. กรุงเทพฯ: สถาบันฯ.

สมชัย ฤชุพันธุ์. (2523). มหเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ชินอักษรการพิมพ์.

- สมบุรณ์ ศิริประชัย. (2546, กันยายน). การสร้างความมั่งคั่งให้กับคนจน: ทางลัดของรัฐบาลปัจจุบัน. *วารสารเศรษฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์*. (21)3. 174 – 180.
- สมพร ปานยินดี. (2549). *การแปลงทรัพย์สินเป็นทุนกับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของไทย*. สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2551, จาก http://www.siam.edu/su_doc/2550_bus13.doc
- สมพร อิศวิลานนท์; และคนอื่นๆ. (2548). *การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าร่วมโครงการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2548). *การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าร่วมโครงการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน : กรณีของครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐในเขตพื้นที่ปฏิรูปที่ดินนิคมสหกรณ์ และนิคมสร้างตนเองในภาคเหนือ : รายงานฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2548). *การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าร่วมโครงการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน : กรณีสิทธิการเช่าที่ราชพัสดุ : รายงานฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2548). *การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าร่วมโครงการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน : กรณีสิทธิการเช่าอาคารชุดพักอาศัยและอาคารพาณิชย์ในพื้นที่การเคหะแห่งชาติ : รายงานฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2548). *การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าร่วมโครงการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน : กรณีผู้ประกอบการเช่าทำกินในพื้นที่ตลาดนัดกรุงเทพมหานคร : รายงานฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2548). *การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าร่วมโครงการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน : กรณีของครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐในเขตพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน นิคมสหกรณ์ และนิคมสร้างตนเองในภาคกลาง : รายงานฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- (2548). *การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้าร่วมโครงการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรพล จันทรน้อย; และคนอื่นๆ. (2548). *การประเมินผลโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน : กรณีศึกษาอาคารแฟลตเคหะชุมชนคลองเตย การเคหะแห่งชาติ. ภาคนิพนธ์ รอ.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- อำนาจ แสงโนรี; และคนอื่นๆ. (2549). รายงานฉบับสมบูรณ์ การวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพการเข้าถึงแหล่งทุนในระบบตามแนวทางการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของประชากรกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและภาคกลางบางจังหวัด. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและบริการวิชาการพระจอมเกล้าลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อนันต์ เณริญชัย; และ ยาวลักษณ์ สุขวิวัฒนพร.(2547). แปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน : ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ / แปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน / สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อัมมาร สยามวาลา. (2546, 29 กันยายน). อัมมารวิพากษ์ทุนนิยมระบบใหม่ จัปตา Dual Track สไตล์แมว. มติชนรายวัน. หน้า 2.
- อรุณ เกษร์มณี; และคนอื่นๆ. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนกรณีศึกษา : ที่เขาราชพฤกษ์ กรมธนารักษ์: เขตธนบุรี. ภาคนิพนธ์ รอ.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Bromley, R. (1990, October). A New Path to Development? The Significance and Impact of Hernando De Soto's Ideas on Underdevelopment, Production, and Reproduction. *Economic Geography*. 21(3): 328.
- De Soto, Hernando. (1986.) *The Other Path : The Invisible Revolution in the Third World*. New York: Harper and Row.
- . (2001). *The Mystery of Capital : Why Capitalism Triumphs in the West and Fail Everywhere Else*. New York: Basic Books.
- Gilbert, Alan. (2001). *On the Mystery of Capital and The Myths of Hernando De Soto: What Difference Does Legal Title Make?*. Retrieved August 30, 2007, from <http://www.brookes.ac.uk/schools/planning//dates/naerus/workshop2001/papers/gilbert.pdf>
- Rogg, Christian S. (2000). *The Impact of Access to Credit on the Saving Behavior of Microentrepreneurs : Evidence form 3 Latin American Countries*. Retrieved August 30, 2007, from <http://www.iadb.org/sds/doc/MIC-SAVINGSRogg.pdf>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ที่ ศธ 0519.12/ 3862

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

8 พฤษภาคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน กรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

เนื่องด้วย นายไพบุลย์ สวธนไพบุลย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (นโยบายสาธารณะ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ศึกษาเฉพาะกรณี ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย” โดยมี รองศาสตราจารย์วรพิตย์ มีมาก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ ลูกค้านักธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย จำนวน 258 คน ตอบแบบสอบถามผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระหว่างเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายไพบุลย์ สวธนไพบุลย์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๒๕๕๑ A

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-4527-112

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคาร
พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของลูกค้าที่ใช้บริการ
สินเชื่อตามนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อตาม
นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่ง
ประเทศไทย

คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปวิเคราะห์ภาพรวมของนโยบายการ
แปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพื่อผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้พิจารณาหาทาง ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาการ
ดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และทางผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบทั้งหมดไว้เป็นความลับ
โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องแต่
ประการใด จึงขออนุเคราะห์ในการตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ท่านได้
ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และ/หรือเติมคำตอบลงในช่องว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษา

☐ อาชีวศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 20,001 บาท

☐ 20,001 – 30,000 บาท

☐ 30,001 – 40,000 บาท

☐ 40,001 - 50,000 บาท

☐ 50,001 บาทขึ้นไป

5. ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจของกิจการ ปี

6. ประเภทกิจการ

☐ การบริการ

☐ การพาณิชย์

☐ อุตสาหกรรมการผลิต

☐ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

☐ อื่นๆ โปรด ระบุ

7. การจ้างงานของกิจการ

☐ มีการจ้างงานไม่เกิน 15 คน

☐ มีการจ้างงานตั้งแต่ 15 - 30 คน

☐ มีการจ้างงานไม่เกิน 25 คน

☐ มีการจ้างงานตั้งแต่ 25 - 50 คน

☐ มีการจ้างงานไม่เกิน 50 คน

☐ มีการจ้างงานตั้งแต่ 51 – 200 คน

8. ท่านใช้บริการสินเชื่อตามนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนประเภทใด

- ☐ สินเชื่อแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน
- ☐ สินเชื่อแก่ผู้ได้รับสิทธิการเช่าอาคารของการเคหะแห่งชาติ
- ☐ สินเชื่อผู้เช่าที่ราชพัสดุ
- ☐ สินเชื่อแปลงสินทรัพย์ประเภทเครื่องจักรเป็นทุน

9. ระยะเวลาการกู้ยืมของสินเชื่อตามนโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่ท่านใช้บริการ

☐ 12 เดือน	☐ 24 เดือน	☐ 36 เดือน	☐ 48 เดือน
☐ 60 เดือน	☐ 72 เดือน	☐ 84 เดือน	☐ 96 เดือน
☐ 108 เดือน	☐ 120 เดือน	☐ อื่นๆ โปรด ระบุ เดือน	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง จากการใช้บริการสินเชื่อตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคาร ท่านมีทัศนะอย่างไรรากนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทางด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
ค่อนข้างมาก	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านค่อนข้างมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านปานกลาง
ค่อนข้างน้อย	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านค่อนข้างน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
ผลทางด้านเศรษฐกิจ					
1 ผู้ประกอบการมีรายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น					
2 ผู้ประกอบการมีต้นทุนการทำธุรกิจสูงขึ้น					
3 การใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ทำให้มีโอกาสกู้ยืมเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำจากสถาบันการเงินในระบบได้					
4 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้มีเงินมาปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในกิจการของตน					
5 ผู้ประกอบการไม่สามารถเข้าถึงสิทธิในการครอบครองสินทรัพย์ที่มีอยู่ถูกต้องตามกฎหมายได้					
6 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการใช้กรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ที่ถูกต้องตามกฎหมายนำไปค้ำประกันเพื่อให้ได้เงินกู้					
7 ผู้ประกอบการมีเงินทุนไปใช้ในกระบวนการผลิตของกิจการได้เต็มที่					
8 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนช่วยสร้างกระบวนการที่ทำให้สินทรัพย์ของผู้ประกอบการมีมูลค่าเพิ่มขึ้น					

ข้อคำถาม	น้อย ที่สุด	ค่อนข้าง น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด
9 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้มีการออกเอกสารสิทธิของสินทรัพย์ที่มีอยู่เป็นระบบมากขึ้น					
10 ผู้ประกอบการทราบถึงมูลค่าของสินทรัพย์ที่ครอบครองอยู่					
11 ช่วยยกระดับสิทธิความเป็นเจ้าของสินทรัพย์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย					
12 ผู้ประกอบการมีหนี้สินนอกระบบเพิ่มขึ้น					
13 ผู้ประกอบการไม่สามารถทำกำไรในสินทรัพย์ที่ครอบครองอยู่ได้					
14 สินทรัพย์ที่มีอยู่สามารถโอนสิทธิในการครอบครองได้จากการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน					
15 การใช้จ่ายของผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะบริโภคในสิ่งที่ไม่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น					
16 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนช่วยเพิ่มช่องทางที่เหมาะสมในการเปลี่ยนสินทรัพย์ที่มีอยู่ของผู้ประกอบการเป็นเงินทุนได้					
17 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้ผู้ประกอบการมีค่าครองชีพลดลง					
18 ผู้ประกอบการมีเงินออมจากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น					
19 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนส่งผลให้มีการประเมินราคาสินทรัพย์ที่มีอยู่มีความโปร่งใสกับผู้ครอบครองสิทธิมากขึ้น					
20 ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนในการผลิตที่ไม่เปิดเผย เช่น การจ่ายค่าคุ้มครองให้ผู้มีอิทธิพล เป็นต้น					
21 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้ฐานข้อมูลของสินทรัพย์ที่ครอบครองอยู่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารเพิ่มขึ้น					

ข้อคำถาม	น้อย ที่สุด	ค่อนข้าง น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด
22 สิทธิประโยชน์ที่มีอยู่สามารถนำไปทำประกันภัยได้					
23 ผู้ประกอบการมีความสามารถในการชำระหนี้ลดลง					
24 การแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนทำให้มีการจ้างคนงานใน กิจการเพิ่มขึ้น					
25 การแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนช่วยขยายโอกาสทาง ธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการ					
26 เงินกู้ที่ได้จากการแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนไม่ เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพของ ผู้ประกอบการ					
ผลทางด้านสังคม					
27 การแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนทำให้มีปัญหาทาง การเงินมากขึ้น					
28 ผู้ประกอบการมีการกักตุนเงินเกินตัวสูงขึ้น					
29 การแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนอาจถูกคนมีอิทธิพล คน มีอำนาจหน้าที่เข้ามาฉวยโอกาสหาประโยชน์จาก สิทธิประโยชน์ของตนได้					
30 ผู้ประกอบการมีความกังวลใจในการประกอบอาชีพ ลดลง					
31 การแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนทำให้ความภาคภูมิใจใน ตนเองเพิ่มขึ้น					
32 ธนาคารได้เข้าไปให้ความรู้ในการทำกิจการเพิ่มขึ้น					
33 ผู้ประกอบการมีกำลังใจในการประกอบอาชีพ มากขึ้น					
34 การแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนสร้างโอกาสในการ ประกอบอาชีพแก่ผู้ประกอบการ					
35 การแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนทำให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน ในระบบ (ธนาคาร) ง่ายขึ้น					

ข้อคำถาม	น้อย ที่สุด	ค่อนข้าง น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด
36 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้การทำผิดกฎหมายจากการประกอบอาชีพเพิ่มสูงขึ้น เช่น การบุกรุกที่สาธารณะ การขายของบนทางเท้าสาธารณะ เป็นต้น					
37 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนช่วยลดปัญหาอาชญากรรมเนื่องจากคนมีงานทำเพิ่มขึ้น					
38 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้สัมพันธภาพระหว่างคนในครอบครัวแย่ลง					
39 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนช่วยให้บุคคลในครอบครัวหรือตนเองได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น					
40 ผู้ประกอบการมีความรู้สึกที่ดีต่อชีวิตในอนาคตของตนเองเพิ่มขึ้น					
41 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้คนมีการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็นมากขึ้น					
42 ผู้ประกอบการมีความสุขเพิ่มขึ้นจากนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน					
43 ผู้ประกอบการมีอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น					
44 ผู้ประกอบการมีแรงจูงใจในการทำงานเพิ่มขึ้น					
45 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้มีคนมีเจตนาไม่ซื่อสัตย์เพิ่มสูงขึ้น					
46 ผู้ประกอบการได้รับการคุ้มครองในการทำธุรกรรมในสิทธิของสินทรัพย์ที่มีอยู่เพิ่มขึ้น เนื่องจากเอกสารแสดงสิทธิอยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานราชการ					
47 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนทำให้ผู้ประกอบการพึ่งพาตนเองในการประกอบอาชีพได้					
48 ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกและง่ายในการจัดการสินทรัพย์ที่มีอยู่เพิ่มขึ้น					

ข้อความ	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
49 ผู้ประกอบการมีความมั่นคงในอาชีพของตนเองลดลง					
50 การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนไม่ช่วยลดการกู้ยืมเงินจากนายทุนเงินกู้นอกระบบแต่อย่างใด					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อตาม
นโยบายโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายไพบูลย์ สวธนไพบูลย์
วันเดือนปีเกิด	15 ตุลาคม 2518
สถานที่เกิด	เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	90/49 ถนนบางกรวย – ไทรน้อย ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย นนทบุรี 11130 โทร 0 2684 6014
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ส่วนพัฒนาข้อมูลลูกค้า ฝ่ายส่งเสริมผู้ประกอบการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย 310 อาคารเอสเอ็มอี ทาวเวอร์ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400 โทร 0 2265 3000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนวัดราชาธิวาส
พ.ศ. 2539	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการอุตสาหกรรม) จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2551	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ